

Міністерство освіти і науки України
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
Інститут історії і політології
Кафедра історії слов'ян

М. Д. ВІТЕНКО

Методичний посібник з курсу

“Історія Росії з найдавніших часів до наших днів”

для студентів, які навчаються за спеціальністю
“Російська мова та література”

Івано-Франківськ

2010

У методичному посібнику на основі вітчизняної та іноземної наукової літератури і джерел пропонується короткий огляд політичного, соціального, економічного та культурного розвитку Росії, її міжнародного становища і зовнішньої політики, проаналізовано взаємини між російським та українським народами.

Посібник призначений для студентів спеціальності “Російська мова і література”.

Автор: М. Д. Вітенко, кандидат історичних наук, доцент кафедри історії слов'ян.

Рецензенти: В.Л. Комар, кандидат історичних наук, доцент, завідувач кафедри історії слов'ян Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (ПНУ)

В.З. Дебенко, кандидат історичних наук, доцент кафедри історії слов'ян.

Рекомендовано до друку Вченою Радою Інституту історії і політології (ПНУ).

Протокол № ____ від _____ 2010 р.

Зміст

Передмова.....	4
Програма курсу.....	6
Тематичні плани лекцій.....	8
Плани семінарських занять.....	11
Перелік питань і завдань для поточного контролю (денна форма навчання).....	24
Перелік питань і завдань для підсумкового контролю.....	29
Словник термінів і понять.....	35
Хронологія.....	52
Рекомендовані джерела та література.....	75

ПЕРЕДМОВА

Росіяни – споконвічні сусіди українців – впродовж багатьох століть відігравали визначну роль у світовій історії. Їх споріднює з нашим народом етнічна, мовна, релігійна та культурна близькість, схожість історичної долі, а на багатьох етапах історичного розвитку й спільне минуле. Для українських студентів вивчення історії Росії конче необхідне ще й тому, що без знання непростих сюжетів російсько-українських взаємин неможлива позитивна зміна суспільних стосунків між людьми, витворення позитивного іміджу цієї країни в українському соціумі, усвідомлення світового значення Росії, величі культури її народу.

Незважаючи на тяглість російсько-українських стосунків, тривалі взаємовпливи наших культур, в українській історіографії немає сучасної концепції російської історії. Напрацювання українських істориків ХІХ – першої половини ХХ ст. (М. Грушевського, С. Томашівського, М. Кордуби та ін.) вже не відповідають вимогам сьогодення. Застарілими і суб'єктивними є твердження українських радянських істориків про “братні народи”, що походять з однієї “колиски”. Автор методичного посібника, усвідомлюючи складність проблеми та її значущість, вирішив обрати цивілізаційний підхід для висвітлення історії російського народу і його державності. Адже історія як наука повинна бути поза політикою, має відкидати стереотипи. Вона покликана зближувати, а не роз'єднувати, формувати нове гуманістичне світобачення засноване на повазі до “інакшості”, довірі та рівноправності.

Автор ставив у центр історичного опису процес формування і розвитку російського етносу та його державності. Вважаємо, що в результаті специфіки історичного розвитку росіяни і їхня країна переживали періоди піднесення та занепаду. Вони завжди намагалися адекватно відповідати на виклики кожної історичної епохи від раннього середньовіччя і до сьогодення. Росіяни стали творцями оригінальної культури, що увібрала у себе кращі зразки слов'янських, античних, візантійських, християнських цінностей.

Розкриваючи історію Росії, автор намагався висвітлити політичні, соціальні, економічні та культурні процеси в середині російського суспільства, його взаємини із сусідніми народами. Слід однак зазначити, що чимало подій та явищ з російської історії подається лише побіжно. Це викликано тим, що російська історія надзвичайно багата на події і вимагає більших можливостей для їх повного висвітлення ніж це передбачено навчальною програмою. Автор сподівається, що даний посібник стане основою для майбутніх досліджень з історії Росії, видання підручника орієнтованого не лише для студентів філологів та істориків, але і на економістів, міжнародників, представників гуманітарних професій, всіх хто цікавиться історією.

ПРОГРАМА КУРСУ

Вступ

Актуальність і основні завдання спецкурсу. Аналіз джерел і літератури.

Тема 1. Давня та середньовічна історія Росії

Природно-географічні умови. Проблема походження російського народу. Київська Русь в IX – першій половині XIII ст. Політична роздробленість Київської Русі і утворення Володимиро-Суздальського князівства. Початок об'єднання земель Північно-Східної Русі навколо Москви. Іван Калита та Дмитро Донський. Внутрішня і зовнішня політика великих князів Московських Івана III та Василя III. Культура Московської держави у XV ст.

Тема 2. Московська держава на початку Нового часу

Іван IV Грозний і його доба. Правління Федора Івановича. Борис Годунов та Смути в Московській державі. Культура Московської держави у XVI – середині XVII ст. Заснування династії Романових. Внутрішня і зовнішня політика Михайла Романова. Олексій Михайлович і його доба. Українське питання у зовнішній політиці Московської держави середини – другої половини XVII ст.

Тема 3. Російська імперія

Московське царство наприкінці XVII ст. Зовнішня політика Петра I. Внутрішня політика Петра I. Російська культура наприкінці XVII – в першій чверті XVIII ст. Епоха дворцових переворотів. Економічний розвиток Росії в другій чверті XVIII ст. Зовнішня політика спадкоємців Петра I. Культура Росії в 1725 – 1762 рр. Передумови правління Катерини II. Реформи Катерини II. Зовнішня політика Росії за часів правління Катерини II. Російська культура часів Катерини II. Реформи Олександра I. Вітчизняна війна 1812 р. Діяльність декабристів. Повстання 1825 р. “Золотий вік” російської культури. Реакція за часів Миколи I. Уваровщина. Соціально-

економічний розвиток Росії в 1825 – 1856 рр. Громадсько-політичний рух в Росії в середині XIX ст. Кримська війна. Реформи 60 – 70-х рр. XIX ст. і скасування кріпосного права. Суспільно-політичні рухи та таємні гуртки в Російській імперії. Зовнішня політика Російської імперії в другій половині XIX ст. Загострення національних і соціальних протиріч у Російській імперії наприкінці XIX – на початку XX ст. Революція в Росії в 1905 – 1907 рр. та реформи Петра Столипіна. Участь Росії в Першій світовій війні. Лютнева революція 1917 р. і повалення самодержавства.

Тема 4. Радянська Росія та СРСР

Громадянська війна в Росії та створення СРСР. “Нова економічна політика”, колективізація та індустріалізація. Становлення тоталітаризму. Голодомори та репресії. Радянська культура в 1917 – 1939 рр. Становище в СРСР напередодні війни. Пакт Молотова-Ріббентропа. Приєднання Західної України та Білорусії, Прибалтики, радянсько-фінська війна. Радянсько-німецька війна в 1941 – 1942 рр. Корінний перелом у Другій світовій війні і перемога СРСР. Посилення тоталітаризму у повоєнні роки. “Хрущовська відлига”. СРСР в роки правління Л. І. Брежнєва. Перебудова і розпад Радянського Союзу. Радянська культура в 1945 – 1991 рр.

Тема 5. Російська Федерація в 90-х рр. XX ст. – на початку XXI ст.

Президентство Бориса Єльцина. Внутрішня і зовнішня політика Російської Федерації в роки президентства Володимира Путіна. Президентство Д. Медведєва.

ТЕМАТИЧНІ ПЛАНИ ЛЕКЦІЙ

Вступ

Актуальність і основні завдання курсу. Аналіз джерел і літератури.

Лекція 1. Зародження російської держави: Київська Русь і

Володимирсько-Суздальське князівство

1. Природно-географічні умови. Проблема походження російського народу.
2. Київська Русь в IX – першій половині XIII ст.
3. Феодальна роздробленість Київської Русі і утворення Володимиро-Суздальського князівства.

Лекція 2. Утворення Московської держави

1. Початок об'єднання земель Північно-Східної Русі навколо Москви. Іван Калита та Дмитро Донський.
2. Внутрішня і зовнішня політика великих князів Московських Івана III та Василя III.
3. Культура Московської держави у XV ст.

Лекція 3. Московське царство в період правління Івана IV Грозного

1. Іван IV Грозний і його доба.
2. Правління Федора Івановича.
3. Борис Годунов та Смута в Московській державі.
4. Культура Московської держави у XVI – середині XVII ст.

Лекція 4. Російська держава в 1725 – 1762 рр.

1. Епоха дворцевих переворотів
2. Економічний розвиток Росії в другій чверті XVIII ст.
3. Зовнішня політика спадкоємців Петра I.
4. Культура Росії в 1725 – 1762 рр.

Лекція 5. Правління Катерини II

1. Передумови правління Катерини II.
2. Реформи Катерини II.
3. Зовнішня політика Росії за часів правління Катерини II.
4. Російська культура часів Катерини II.

Лекція 6. Російська імперія на початку XIX ст.

1. Реформи Олександра I.
2. Вітчизняна війна 1812 р.
3. Діяльність декабристів. Повстання 1825 р.
4. “Золотий вік” російської культури.

Лекція 7. Російська імперія в середині XIX ст.

1. Реакція за часів Миколи I. Уваровщина
2. Соціально-економічний розвиток Росії в 1825 – 1856 рр.
3. Громадсько-політичний рух в Росії в середині XIX ст.
4. Кримська війна.

Лекція 8. Російська імперія в другій половині XIX ст.

1. Реформи 60 – 70-х рр. XIX ст. і скасування кріпосного права.
2. Суспільно-політичні рухи та таємні гуртки в Російській імперії.
3. Зовнішня політика Російської імперії в другій половині XIX ст.

Лекція 9. Російська імперія наприкінці XIX – на початку XX ст.

1. Загострення національних і соціальних протиріч у Російській імперії наприкінці XIX – на початку XX ст.
2. Революція в Росії в 1905 – 1907 рр. та реформи Петра Столипіна.
3. Участь Росії в Першій світовій війні.
4. Лютнева революція 1917 р. і повалення самодержавства.

Лекція 10. Радянський Союз у міжвоєнний період

1. Громадянська війна в Росії та створення СРСР.
2. “Нова економічна політика”, колективізація та індустріалізація.
3. Становлення тоталітаризму. Голодомори та репресії.
4. Радянська культура в 1917 – 1939 рр.

Лекція 11. Радянський Союз в роки Другої світової війни

1. Становище в СРСР напередодні війни. Пакт Молотова-Ріббентропа.
2. Приєднання Західної України та Білорусії, Прибалтики, радянсько-фінська війна.
3. Радянсько-німецька війна в 1941 – 1942 рр.
4. Корінний перелом у Другій світовій війні і перемога СРСР.

Лекція 12. Російська Федерація в 90-х рр. XX ст. – на початку XXI ст.

1. Президентство Бориса Єльцина.
2. Внутрішня і зовнішня політика Російської Федерації в роки президентства Володимира Путіна.
3. Президентство Д. Медведєва.

ПЛАНІ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

Тема № 1

Утворення Російської імперії. Реформи Петра I.

1. Московське царство наприкінці XVII ст.
2. Зовнішня політика Петра I.
3. Внутрішня політика Петра I.
4. Російська культура наприкінці XVII – в першій чверті XVIII ст.

Реферат:

Петро I: людина і політичний діяч

Рекомендовані джерела та література.

1. Анисимов Е. Время петровских реформ. – М., 1988.
2. Анисимов Е. Петр I: рождение империи // Вопросы истории. – 1989. – С. 3-20.
3. Буганов В.И. Петр Великий и его время. - М., 1989.
4. Володарский Л.Е. Петр Первый // Вопросы истории. – 1993. - № 6. – С. 59-78.
5. Геллер М.Я. История Российской империи. - Т.1. - М.,1997.
6. Государство Российское: власть и общество. С древнейших времен и до наших дней: Сб. документов / Под ред. Ю. С. Кукушкина. – М., 1996. – 528 с.
7. Данилов Е.Н. „Завещание” Петра Великого // Проблемы методологии и источниковедения истории внешней политики России. - М.,1986. - С. 213-279.
8. История России. Рассвет и закат Российской империи в XVIII – XIX вв. – М., 1994.
9. История СССР с древнейших времен до наших дней: В 12-ти томах. – Т. 4. - М., 1967.
- 10.История СССР с древнейших времен до 1861 г. / Под ред. Н. И. Павленко. – М., 1989.

11. Молчанов Н. Н. Дипломатия Петра Великого. – М., 1990.
12. Павленко Н. И. Петр Великий. – М., 1990.
13. Хрестоматия по истории СССР с древнейших времен до 1861 г. / Под ред. П. П. Епифанова. – М.: Просвещение, 1987. – 400 с.
14. Хрестоматия по истории СССР (1682 - 1856). / Сост. С. С. Дмитриева и М. В. Нечкиной. – М., 1949.

Методичні рекомендації

По першому питанню необхідно проаналізувати політичне та соціально-економічне становище Московського царства наприкінці XVII ст., напередодні та в перші роки правління Петра I. Особливу увагу потрібно відвести вивченню проблем зародження перших російських мануфактур, посилення ролі російських міст. Слід окремо зупинитися на причинах відставання Росії у економічному розвитку від країн Західної Європи. Потрібно охарактеризувати завдання які стояли перед молодим російським правителем, і вирішення яких мало посилити російську економіку: 1) захист російських купців перед іноземними, 2) будівництво військового і купецького флоту, 3) відкриття для російських купців морських портів та морських шляхів; 4) впровадження мануфактурного і заводського виробництва.

По другому питанню слід з'ясувати обставини за яких відбувалися Азовські походи Петра I, результати «Великого посольства» - поїздки Петра I до Голландії та Англії. Особливо важливо є з'ясувати обставини участі Росії у Північній війні 1700 – 1721 рр., обставини боїв під Нарвою, Лісною, Полтавської битви, Прутського походу, битв на Балтійському морі. Слід з'ясувати умови Ніштадського мирного договору 1721 р. та за яких обставин відбулося проголошення Росії імперією.

По третьому питанню слід знати наступне: податкова (заміна подимного податку на подушний), фінансова (введення нових рублів), адміністративна реформи (поділ на губернії), реформа освіти, церковна

реформа (скасування посади патріарха), старообрядці, введення цивільного правопису (Гражданського), Табель про ранги, реалізація політики протекціонізму та меркантилізму. Проведення рекрутських наборів, будівництво російського флоту. Реформа календаря. Важливо вивчити проблему будівництва нової столиці Росії – Санкт-Петербургу, а також створення нових мануфактур, металургійних заводів, запровадження новітніх технологій виробництва. Необхідно вказати причини половинчастості та непослідовності реформ, впроваджуваних Петром I, визначити конкретні їх недоліки.

По четвертому питанню необхідно вивчити становище науки та освіти в Росії наприкінці XVII – на початку XVIII ст., вплив на них освітянських реформ, створення мережі військових та професійних навчальних закладів, перші науково-дослідні установи. Кунц-камера та розвиток природничих наук. Студентам потрібно вивчити нові тенденції у розвитку російської літератури – появі перших публіцистичних та художніх творів, поява перших газет, перших театрів, створення оркестрів. Необхідно також охарактеризувати зміни в архітектурі та живописі (запровадження стилю бароко). Важливо знати, що саме було створено російськими митцями, а що було запозичено із західноєвропейської культури. Зміни фасонів одягу, взуття, впровадження нових речей у побуті (скляні вікна, дзеркала, порцеляновий та металічний посуд і т.д.), манера голити бороди. Завезення до Росії тютюну, картоплі, тощо.

Тема № 2

Російська імперія в першій половині XIX ст.

1. Реформи Олександра I. Вітчизняна війна 1812 р.
2. Декабристи. Повстання 1825 р.
3. Внутрішня політика Миколи I.
4. Російська культура першої половини XIX ст.

Реферат:

“Своєю долею ми гордимся”: декабристи в історії Росії.

Рекомендовані джерела та література.

1. Волк С. Декабрист П. И. Пестель // Военно-исторический журнал. – 1968. – № 6. – С. 1222 – 125.
2. Государство Российское: власть и общество. С древнейших времен до наших дней. Сборник документов / Под ред. Ю.С.Кукушкина. – М., 1996.
3. Геллер М.Я. История Российской империи.-Т.1.-М.,1997.
4. Дегоев В. В. Александр I и проблема европейского согласия после Венского конгресса // Вопросы истории. – 2002. – № 2. – С. 119 – 132.
5. Записки императрицы Екатерины II. - М., 1990.
6. История России. Рассвет и закат Российской империи в XVIII – XIX вв. – М., 1994.
7. История СССР с древнейших времен до наших дней: В 12-ти томах. – Т. 4. - М., 1967.
8. История СССР с древнейших времен до 1861 г. / Под ред. Н. И. Павленко. – М., 1989.
9. Епанчин Ю. Декабрист Николай Николаевич Раевский // Вопросы истории. – 1999. – № 3. – С. 59 – 81.
- 10.Киняпина Н.С. Кавказ и Средняя Азия во внешней политике России (вторая половина XVIII - 80-е гг. XIX вв.). – М.,1984.
- 11.Киянская О. И. Декабрист Михаил Бестужев-Рюмин // Отечественная история. – 2001. - № 6. – С. 3 – 23.

12. Киянская О. И. Декабрист Сергей Волконский // Отечественная история. – 2004. – № 6. – С. 98 – 116.
13. Невелев Г. А. 14 декабря 1825 года // Вопросы истории. – 1975. – № 12. – С. 94 – 109.
14. Рахматулин М. А. Император Николай I глазами современников // Отечественная история. – 2004. – № 6. – С. 74 – 98.
15. Сахаров А. Александр I: К истории жизни и смерти // Наука и жизнь. – 1993. – № 2. – С. 98 – 113; № 3. – С. 70 – 80; № 4. – С. 100 – 112.
16. Тарле Е. В. Нашествие Наполеона на Россию. 1812 год. – М., 1992. – 230 с.
17. Федоров В. А. Александр I (1777 – 1825) // Вопросы истории. – 1990. – № 1. – С. 50 – 72.
18. Хрестоматия по истории СССР с древнейших времен до 1861 г. / Под ред. П. П. Епифанова. – М.: Просвещение, 1987. – 400 с.
19. Хрестоматия по истории СССР (1682 - 1856). / Сост. С. С. Дмитриева и М. В. Нечкиной. – М., 1949.

Методичні рекомендації

По першому питанню необхідно вивчити спроби Олександра I реформувати Російську імперію та ліквідувати кріпацтво. Указ про вільних хліборобів. Створення міністерств, підготовка до війни з Наполеоном. Важливо проаналізувати передумови, перебіг та наслідки Вітчизняної війни 1812 р. Бородінська битва, пожежа у Москві, партизанська боротьба російського народу.

По другому питанню потрібно з'ясувати ідейні погляди учасників Північного та Південного товариств і, зокрема, їхніх лідерів Пестеля та Муравйова-Апостола. Плани декабристів по реформуванню Російської імперії. Повстання 14 грудня 1825 р. на Сенатській площі. Декабристи на засланні.

По третьому питанню слід звернути увагу на посилення реакції в Російській імперії за часів Миколи I. Військові поселення, аракчєєвщина,

посилення цензури та боротьба з інакодумцями. Діяльність 3 управління Канцелярії Його Імператорської Величності під керівництвом Бенкендорфа (російська жандармерія).

З четвертого питання треба дослідити якісні і кількісні зміни у російській освіті та науці у першій половині ХІХ ст. Створення нових університетів, відкриття М. Лобачевського, М. Павлова, М. Пирогова та ін. Участь росіян у Великих географічних відкриттях – плавання Ю. Лисянського та І. Крузенштерна, відкриття Антарктиди, наукове вивчення Сибіру. Наукові здобутки російського історика С. Соловйова. Золотий вік російської літератури – творчість А. Герцена, Г. Державіна, М. Карамзіна, В. Жуковського, О. Пушкіна, М. Лермонтова, Ф. Тютчева, М. Гоголя, О. Толстого та ін. Створення перших театрів, російська опера. Запровадження стилю ампір в російській архітектурі та академічного класицизму і романтизму у живописі.

Тема № 3

Російська імперія наприкінці XIX – на початку XX ст.

1. Загострення національних і соціальних протиріч у Російській імперії наприкінці XIX – на початку XX ст.
2. Революція в Росії в 1905 – 1907 рр. та реформи Петра Столипіна.
3. Участь Росії в Першій світовій війні. Лютнева революція 1917 р. і повалення самодержавства.
4. Російська культура наприкінці XIX – на початку XX ст.

Реферати :

1. Слов'янські народи Балканського півострова у зовнішній політиці Російської імперії.
2. Російські народники: ідеологія, діяльність, вплив на літературу.

Рекомендовані джерела та література.

1. Арсланов Р.А., Мосейкина М.Н. История Отечества: Курс лекций. – М.: Высшая школа, 1999. – 270 с.
2. Геллер М.Я. История Российской империи. - Т. 1. - М., 1997.
3. История России. Рассвет и закат Российской империи в XVIII – XIX вв. – М., 1994.
4. История России: С древнейших времен до наших дней / Под ред. А. Сахарова. – М.: АСТ, 2007. – 1200 с.
5. История СССР с древнейших времен до наших дней: В 12-ти томах. – Т. 2-4. - М., 1966 - 1968.
6. История СССР с древнейших времен до 1861 г. / Под ред. Н. И. Павленко. – М., 1989.
7. Каппелер А. Росія як поліетнічна імперія: Виникнення. Історія. Розпад. – Львів: УКУ, 2005. – 360 с.

8. Киняпина Н. С. Кавказ и Средняя Азия во внешней политике России (вторая половина ХУІІІ - 80-е годы ХІХ ст.). – М., 1984.
9. Политическая история. Россия – СССР - Российская Федерация: В 2-х томах. - М., 1996. - Т. 1.

Методичні рекомендації

По першому питанню необхідно звернути увагу на вивченні посилення кризових ситуацій, збільшення кількості соціально незадоволених і знедолених, зростанні впливу анархічних та терористичних організацій народників, діяльності різноманітних гуртків та течій соціального спрямування, посилення революційних настроїв у польських землях, зародження націоналістичних рухів у Фінляндії, Прибалтиці, Кавказі, Україні, посилення невдоволення серед мас самодержавним режимом.

По другому питанню потрібно вивчити причини початку Російської революції 1905 р. – поразка в російсько-японській війні, відсутність демократичних реформ, “кривава неділя”. Також треба з’ясувати, які сподівання покладали на революцію селяни, робітники, інтелігенція Російської імперії, різноманітні національні організації тощо; проаналізувати найбільш значущі події революції – повстання на броненосці “Потємкін Таврійський”, страйк на Красній Пресні у Москві, загальноросійський страйк, Маніфест імператора Миколи ІІ від 17 жовтня про демократичні права і свободи, створення політичних партій, діяльність перших російських парламентів – Думи (І, ІІ, і ІІІ), наступ реакції, діяльність міністра Столипіна як карателя і реформатора, аграрні перетворення.

При підготовці третього питання слід звернути увагу на розстановці сил на світовій арені напередодні І світової війни, участь Росії в військово-політичному блоці Антанти, цілі європейських країн і мета російського царизму. Військові дії, окупація Галичини і поразка у Польщі, Брусиловський прорив, соціально-економічна криза, революція у Москві та

Петрограді, ліквідація монархічного режиму і встановлення влади Тимчасового уряду.

В четвертому питанні треба вивчити особливості розвитку російської науки і освіти наприкінці ХІХ – на початку ХХ ст., процеси демократизації культури, соціальні тенденції у літературі, музиці, мистецтві, початках масової культури, окультурнення життя міст Російської імперії.

Тема № 4

Радянський Союз в 1945 – 1991 рр.

1. Посилення тоталітаризму у повоєнні роки та “хрущовська відлига”.
2. СРСР в роки правління Л. І. Брежнєва.
3. Перебудова і розпад Радянського Союзу.
4. Радянська культура в 1945 – 1991 рр.

Реферат :

“Хрущовська відлига” і російська література.

Рекомендовані джерела та література.

1. Авторханов А. Империя Кремля. Советский тип колониализма. – Вильнюс, 1990.
2. Арсланов Р.А., Мосейкина М.Н. История Отечества: Курс лекций. – М.: Высшая школа, 1999. – 270 с.
3. История России: С древнейших времен до наших дней / Под ред. А. Сахарова. – М.: АСТ, 2007. – 1200 с.
4. Каппелер А. Росія як поліетнічна імперія: Виникнення. Історія. Розпад. – Львів: УКУ, 2005. – 360 с.
5. Национальные истории в советском и постсоветских государствах / Под ред. К. Аймерхамера, Г. Бордюкова. - М., 1999.
6. Политическая история. Россия – СССР – Российская Федерация: В 2-х томах. – М., 1996. – Т. 1.
7. Россия на пороге XXI века (Современные проблемы национально-государственного строительства РФ). – М., 1996.
8. Семенникова Л. Й. Россия в мировом сообществе цивилизаций: Учебное пособие для вузов. – Брянск, 1999.

Методичні рекомендації

По першому питанню необхідно звернути увагу на посилення репресій в СРСР після завершення Другої світової війни, “справа лікарів”, репресії проти військових. Також слід зупинитися на обставинах смерті Й. Сталіна, виступі М. Хрущова на XX з’їзді КПРС з критикою культу особи. Ослаблення централізації, культурна свобода, закриття системи ГУЛАГу, амністія для політичних в’язнів. Перегини в економічних реформах Хрущова.

По другому питанню студентам слід проаналізувати внутрішню і зовнішню політику СРСР в період правління Л. Брежнєва: застій у економічному розвитку, боротьба з дисидентами, введення радянських військ в Чехословаччину та Афганістан, загальна криза в управлінні Радянським Союзом, загострення соціальних та міжнаціональних протиріч.

Готуючись **до третього питання варто** зосередити увагу на передумовах початку реформ в СРСР, основних засадах політики М. Горбачова – гласності, перебудові. Налагодження діалогу із Заходом, міжнаціональні конфлікти, економічна криза, “парад суверенітетів”, спроба державного перевороту (ГКЧП) у серпні 1991 р., розпад Радянського Союзу.

Четверте питання вимагає особливої уваги до вивчення становища освіти і науки в СРСР, їхньої спрямованості на виховання радянської людини. Варто розглянути досягнення російських митців у галузі літератури, театру, балету, живопису, архітектури, музики, кіно та ін.

Тема № 5

Російська Федерація (1991 – 2008 рр.)

1. Президентство Бориса Єльцина.
2. Внутрішня і зовнішня політика Російської Федерації в роки президентства Володимира Путіна.
3. Російсько-українські відносини в 1991 – 2008 рр.
4. Сучасна російська культура.

Реферати:

1. Російська культура у 1991 – 2000 рр.
2. Російсько-українські взаємини у 1991 – 2010 рр.

Рекомендовані джерела та література.

1. Авторханов А. Империя Кремля. Советский тип колониализма. – Вильнюс, 1990.
2. Арсланов Р.А., Мосейкина М.Н. История Отечества: Курс лекций. – М.: Высшая школа, 1999. – 270 с.
3. История России: С древнейших времен до наших дней / Под ред. А. Сахарова. – М.: АСТ, 2007. – 1200 с.
4. Каппелер А. Росія як поліетнічна імперія: Виникнення. Історія. Розпад. – Львів: УКУ, 2005. – 360 с.
5. Национальные истории в советском и постсоветских государствах / Под ред. К. Аймерхамера, Г. Бордюкова. - М., 1999.
6. Политическая история. Россия – СССР - Российская Федерация: В 2-х томах. - М., 1996. - Т. 1.
7. Россия на пороге XXI века (Современные проблемы национально-государственного строительства РФ). - М., 1996.
8. Семенникова Л. Й. Россия в мировом сообществе цивилизаций: Учебное пособие для вузов. – Брянск, 1999.

Методичні рекомендації

При підготовці до даного семінарського заняття студентам варто звернути увагу на матеріали викладені під час лекції, а також скористатися даними періодичних видань – газет, журналів і т.д.

Зокрема **по першому питанню** радимо звернути увагу на нові підручники видані в Російській Федерації за редакцією академіка А. Сахарова, а також матеріали періодики. Варто зупинитися на розкритті проблем соціально-економічної кризи, процесів децентралізації та безвладдя, боротьби між центром і регіонами, перебудови планової командно-адміністративної економіки на ринкову, створення природних монополій – Газпром, Тюменська нафтова компанія, ЮКОС та ін., проблема взаємин між Чечнею та Москвою, ісламський тероризм.

При підготовці другого питання варто з'ясувати, які проблеми загострилися напередодні відставки Б. Єльцина, невідомий прем'єр-міністр В. В. Путін і його плани реформування Російської Федерації. Друга Чеченська війна, посилення централізації держави, подолання кризових явищ в економіці, встановлення авторитаризму президента і роль лєнінградської групи впливу (Матвієнко, Медведєв та ін.), перетворення Росії на головного постачальника енергоресурсів до Європи, погіршення відносин із Заходом під час кризи в Косово, невдалі спроби зміцнити позиції РФ на пострадянському просторі.

Підготовка до третього питання вимагає вивчення періодичних видань – газети “Голос України”, “Урядовий кур'єр”, та журналу Верховної Ради України “Віче”, в яких наведено тексти українсько-російських договорів, коментарі до них фахівців та аналіз незалежних експертів.

До четвертого питання просимо звернути увагу на відповідні матеріали вміщені в підручниках, а також публікації в різноманітних культурологічних виданнях України і Росії – газетах, журналах, ревію зі звітами з різних культурних і мистецьких фестивалів, конкурсів, спортивних змагань.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ І ЗАВДАНЬ ДЛЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ

(денна форма навчання)

1. Назвіть найбільш поширені версії походження термінів “Росія”, “Русь”, “Київська Русь”.
2. Охарактеризуйте природно-кліматичні умови Російської Федерації.
3. Коли появилися на території Росії перші люди сучасного типу?
4. Назвіть три великі групи племен, представники яких є предками сучасних східноєвропейських народів.
5. Які слов’янські племена населяли Київську Русь?
6. Поясніть суть норманської теорії.
7. Назвіть відомих Вам вчених-антинорманістів.
8. Охарактеризуйте правління перших київських князів – Олега, Ігоря, Ольги та Святослава.
9. Проаналізуйте діяльність князя Володимира Великого.
10. За правління якого князя було складено давньоруський збірник законів “Руська Правда”?
11. Назвіть причини політичної роздробленості у Київській Русі.
12. Коли відбувся з’їзд руських князів у Любечі?
13. Простежте найбільш важливі заходи зі зміцнення Київської Русі здійснені Володимиром Мономахом та Мстиславом Володимировичем.
14. Вкажіть дату першої письмової згадки про Москву.
15. З’ясуйте найважливіші політичні та економічні заходи перших правителів Володимиро-Суздальського князівства Юрія Долгорукого та Андрія Боголюбського.
16. Визначте основні риси політичного устрою Новгородської боярської республіки.
17. Вкажіть дату битви між військами монголів та руських князів на р. Калка.
18. Опишіть боротьбу руських князівств із монгольськими військами.
19. Поясніть термін – “золотоординське іго”.
20. Охарактеризуйте правління Івана I Калити.
21. Назвіть роки правління Дмитра Івановича Донського.
22. Визначте основні напрямки внутрішньої та зовнішньої політики Івана III та Василя III.
23. Назвіть дату скинення Московською державою золотординського іга.
24. Про що йдеться у документі “Сказаніє о князях Владімірских”?
25. Хто вважається автором ідеї “Москва – III Рим” та в чому її суть?
26. Перерахуйте найважливіші досягнення культури Північно-Східної Русі у XIII – XV ст.
27. Що означають терміни “дворяни”? “бояри”, “поміщик”?
28. З’ясуйте результати державницької діяльності Олени Глинської?
29. Охарактеризуйте правління Івана IV Грозного.
30. Назвіть головні успіхи Росії на міжнародній арені за часів Івана IV Грозного.
31. В чому полягала суть опричнини?

32. Вкажіть найважливіші здобутки релігійної політики Федора Івановича.
33. Визначте основні досягнення російської культури у XVI – на початку XVII ст.
34. Що Вам відомо про правління Бориса Годунова та Смуту у Московській державі?
35. Як можна пояснити феномен самозванців у Московській державі?
36. За яких обставин у Московській державі утвердилася династія Романових?
37. Визначте основні етапи запровадження панщини у Росії.
38. Про що йшлося у документі “Соборне Уложеніє” 1649 р.?
39. Коли було укладено “березневі статті” між Богданом Хмельницьким та Олексієм Михайловичем?
40. Назвіть головні здобутки Російської держави за умовами Андрусівського перемир’я.
41. Що Вам відомо про освоєння Сибіру росіянами?
42. Що таке “ясак”?
43. За яких обставин у Росії появилися “старообрядці”?
44. У чому полягала суть династичної кризи кінця XVII ст.?
45. Які завдання покладалися Петром I на “Велике посольство”?
46. Опишіть перебіг Північної війни.
47. Назвіть дату Полтавської битви.
48. Проаналізуйте внутрішню політику Петра I.
49. Дайте характеристику документу “Табель про ранги”.
50. Назвіть першу друковану книгу на російській мові.
51. Визначте особливості розвитку російської культури за часів Івана IV Грозного.
52. Перерахуйте найважливіші, на Ваш погляд, заходи Петра I у галузі російської культури.
53. Поясніть значення терміну – “імператор”.
54. Визначте основні тенденції державного розвитку Російської імперії в епоху дворцевих переворотів.
55. Що означає термін “освічений абсолютизм”?
56. Назвіть головні напрямки зовнішньої політики Катерини II.
57. Простежте передумови, рушійні сили, особливості перебігу та наслідки козацько-селянської війни під проводом Омеляна Пугачова.
58. Що Вам відомо про російського полководця Олександра Суворова?
59. Чим Вам запам’яталася наукова та освітянська діяльність Михайла Ломоносова?
60. Про що йдеться у документі “Жалувана грамота про права російському дворянству” Катерини II?
61. Що Вам відомо про російського імператора Павла I?
62. Вкажіть головні здобутки російської культури у XVIII ст.
63. Дайте характеристику указу Олександра I “Про вільних хліборобів”.
64. Назвіть найважливіші події Вітчизняної війни із Наполеоном.
65. Коли відбулося повстання декабристів?

66. Визначте основні напрямки зовнішньої політики Олександра І.
67. Дайте характеристику документів “Руська Правда” П. Пестеля та “Конституція” М. Муравйова.
68. Що означає термін “військові поселення”?
69. Розкрийте головні здобутки “золотого віку” російської культури.
70. Назвіть два російських кораблі, які першими здійснили кругосвітню подорож.
71. Проаналізуйте внутрішню політику імператора Миколи І.
72. Коли у Росії було побудовано першу залізницю?
73. В чому полягала суть суперечки між слов’янофілами та західниками?
74. Назвіть головні елементи теорії “офіційної народності” міністра народної освіти С. Уварові.
75. Перелічіть наслідки Кримської війни для Російської імперії.
76. Охарактеризуйте реформи Олександра ІІ.
77. Кого називали “народниками”?
78. Простежте діяльність таємних гуртків у Росії у другій половині ХІХ ст.
79. Про що йшлося у Валуєвському циркулярі та Емському указі?
80. Визначте основні напрямки зовнішньої політики Росії у другій половині ХІХ ст..
81. У чому полягала суть контр реформ Олександра ІІІ?
82. Що поєднає двох відомих російських політиків ХІХ ст. М. Сперанського та М. Лорис-Мелікова?
83. Охарактеризуйте розвиток російської промисловості за часів правління Миколи ІІ.
84. Назвіть причини російської революції 1905 – 1907 рр.?
85. Які заходи у сфері внутрішньої політики проводив ІІ. Століпін?
86. Про що йдеться у Маніфесті Миколи ІІ від 17 жовтня 1905 р.?
87. Що означає термін Антанта?
88. Перерахуйте головні етапи Першої світової війни.
89. За яких обставин у Росії було повалено самодержавство?
90. Визначте головні здобутки російської культури в другій половині ХІХ – на початку ХХ ст.
91. Яку внутрішню і зовнішню політику намагався проводити Тимчасовий уряд?
92. Коли більшовики захопили владу в Росії?
93. Проаналізуйте перебіг Громадянської війни в Росії.
94. Охарактеризуйте політику воєнного комунізму.
95. Що означають терміни “продрозверства”, “трудова повинність”?
96. За яких обставин було створено Союз Радянських Соціалістичних Республік?
97. В чому полягала суть “Нової економічної політики”?
98. Назвіть причини проведення індустріалізації в СРСР.
99. Охарактеризуйте процес колективізації в СРСР 1920-х – 1930-х рр.
100. Що таке “стахановщина”?

101. Які регіони СРСР зазнали негативних наслідків голоду у 1932 – 1933 рр.?
102. Як вплинула “коренізація” на розвиток російської культури?
103. Що таке “соціалістичний реалізм”?
104. Назвіть основні напрямки зовнішньої політики СРСР у 1924 – 1939 рр.
105. Дайте характеристику пакту Молотова-Ріббентропа.
106. Вкажіть дату початку Другої світової війни.
107. Які території було приєднано до СРСР від 1 вересня 1939 р. до 22 червня 1941 р.?
108. Вкажіть дату початку німецько-радянської війни.
109. Назвіть найважливіші етапи німецько-радянської війни.
110. Які радянські полководці особливо відзначилися в роки Другої світової війни.
111. Які битви спричинили корінний перелом у ході німецько-радянського протистояння?
112. Назвіть дати проведення Тегеранської, Ялтинської та Потсдамської конференцій. Які питання на них розглядалися?
113. Поясніть значення терміну “холодна війна”.
114. Визначте основні напрямки внутрішньої і зовнішньої політики СРСР у 1945 – 1953 рр.
115. Коли помер Й. Сталін?
116. Чому Г. Маленков не мав підтримки серед верхівки комуністичної партії?
117. Розкрийте найсуперечливіші аспекти внутрішньої політики М. Хрущова.
118. Назвіть дату польоту першої людини в космос.
119. Охарактеризуйте правління Л. Брежнєва.
120. Що означають терміни “епоха застою”, “розвинутий соціалізм”?
121. У чому полягала суть косигінських реформ?
122. Визначте основні здобутки “золотої” п’ятирічки.
123. Як можна характеризувати політику СРСР щодо країн “народної демократії”?
124. Коли було введено радянські війська в Афганістан?
125. Назвіть передумови, причини, основні етапи та наслідки політики перебудови?
126. Назвіть найважчі проблеми техногенного походження, з якими зіткнувся М. Горбачов, перебуваючи при владі.
127. Які причини загострення національного питання в СРСР у 1980-х рр.?
128. Поясніть термін “парад суверенітетів”.
129. Назвіть цілі, які ставили перед собою учасники ДКНС.
130. Коли СРСР припинив своє існування?
131. Визначте дві найважливіші тенденції притаманні російській культурі у 1945 – 1991 рр.
132. Назвіть причини проведення політично-культурницьких дискусій у 1946 – 1949 рр.

133. Які галузі науки дозволили СРСР зайняти провідне місце у загальносвітовому науково-технічному прогресі у 1960-х рр.?
134. Кого називали дисидентами?
135. Які позитивні зрушення відбувалися у російській культурі в епоху перебудови?
136. Охарактеризуйте внутрішню політику першого російського президента Б. Єльцина.
137. Як відбувалося врегулювання взаємин між центральною владою і національними автономіями у Росії у 1992 – 1994 рр.?
138. Назвіть причини конфлікту між президентом і парламентом Російської Федерації у 1993 р.
139. Коли було прийнято Конституцію Російської Федерації?
140. Визначте передумови та причини російсько-чеченських війн.
141. Що означає термін “шокова терапія”?
142. Чим була зумовлена часта зміна керівників та членів уряду за часів президентства Б. Єльцина?
143. Коли прем’єр-міністром Росії вперше став В. Путін?
144. Вкажіть основні напрямки зовнішньої політики Б. Єльцина.
145. Внутрішня політика В. Путіна на пості президента Російської Федерації. Назвіть основні реформи.
146. В чому полягає суть “плану Путіна”?
147. З’ясуйте найважливіші напрямки зовнішньої політики Росії за часів президентства В. Путіна.
148. Як позначилася на Росії світова економічна криза (рецесія)?
149. Визначте основні напрямки внутрішньої і зовнішньої політики Російської Федерації у 2008 – 2010 рр.
150. Коли було укладено т.зв. “Харківські домовленості” між президентом Росії Д. Медведєвим та президентом України В. Януковичем?
151. З якими проблемами зіштовхнулася російська культура у 1991 – 2010 рр.?
152. Визначте головні течії, які панують у сучасній російській літературі та мистецтві.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ І ЗАВДАНЬ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ
(залік, денна форма навчання)

1. Природно-географічні умови.
2. Перші люди на території Росії.
3. Слов'яни.
4. Проблема походження російського народу.
5. Київська Русь в IX – першій половині X ст.
6. Володимир Великий і Ярослав Мудрий.
7. Феодальна роздробленість Київської Русі. Володимир Мономах.
8. Утворення Володимиро-Суздальського князівства.
9. Правління Юрія Долгорукого та Андрія Боголюбського.
10. Початок об'єднання земель Північно-Східної Русі навколо Москви. Іван Калита та Дмитро Донський.
11. Внутрішня і зовнішня політика великих князів Московських Івана III та Василя III.
12. Культура Московської держави у XV ст.
13. Іван IV Грозний і його доба.
14. Правління Федора Івановича.
15. Борис Годунов.
16. Смути в Московській державі.
17. Правління Михайла Федоровича Романова та Олексія Михайловича.
18. Культура Московської держави у XVI – середині XVII ст.
19. Повстання Степана Разіна.
20. Економічний розвиток Росії в другій чверті XVIII ст.
21. Московське царство наприкінці XVII ст.
22. Зовнішня політика Петра I.
23. Внутрішня політика Петра I.
24. Російська культура наприкінці XVII – в першій чверті XVIII ст.
25. Епоха дворцевих переворотів.
26. Зовнішня політика спадкоємців Петра I.

27. Культура Росії в 1725 – 1762 рр.
28. Передумови правління Катерини II.
29. Реформи Катерини II.
30. Повстання Ємельяна Пугачова.
31. Зовнішня політика Росії за часів правління Катерини II.
32. Російська культура часів Катерини II.
33. Внутрішня і зовнішня політика Павла I.
34. Реформи Олександра I.
35. Вітчизняна війна 1812 р.
36. Зовнішня політика Росії в 1800 – 1825 рр.
37. Діяльність декабристів. Повстання 1825 р.
38. “Золотий вік” російської культури.
39. Внутрішня політика Миколи I. Уваровщина
40. Соціально-економічний розвиток Росії в 1825 – 1856 рр.
41. Громадсько-політичний рух в Росії в середині XIX ст.
42. Кримська війна.
43. Російська культура першої половини XIX ст.
44. Реформи 60 – 70-х рр. XIX ст. у Російській імперії і скасування кріпосного права.
45. Суспільно-політичні рухи та таємні гуртки в Російській імперії.
46. Зовнішня політика Російської імперії в другій половині XIX ст.
47. Загострення національних і соціальних протиріч у Російській імперії наприкінці XIX – на початку XX ст.
48. Революція в Росії в 1905 – 1907 рр.
49. Перші політичні партії.
50. Діяльність Державної Думи.
51. Реформи Петра Столипіна.
52. Участь Росії в Першій світовій війні.
53. Лютнева революція 1917 р. і повалення самодержавства.
54. Прихід до влади більшовиків у жовтні 1917 р.

55. Громадянська війна в Росії.
56. Політика “воєнного комунізму” і створення СРСР.
57. Голод 1920 – 1921 рр.
58. “Нова економічна політика”.
59. Становлення тоталітарної системи в СРСР і культу особи Сталіна.
60. Колективізація та індустріалізація в Радянському Союзі.
61. Голод 1932 – 1933 рр. в СРСР.
62. Російська культура в 1917 – 1939 рр.
63. Зовнішня політика СРСР в 1922 – 1939 рр.
64. Становище в СРСР напередодні війни. Пакт Молотова-Ріббентропа.
65. Приєднання Західної України та Білорусії, Прибалтики, радянсько-фінська війна.
66. Радянсько-німецька війна в 1941 – 1942 рр.
67. Корінний перелом у Другій світовій війні – Сталінградська битва, битва на Курській дузі.
68. Радянсько-німецька війна в 1944 – 1945 рр. і перемога СРСР.
69. Наслідки Другої світової війни для Радянського Союзу та світу.
70. Посилення тоталітаризму в СРСР у повоєнні роки. Нові репресії.
71. Реформи Микити Хрущова.
72. Зовнішня політика СРСР у 1953 – 1963 рр.
73. “Хрущовська відлига” у галузі культури.
74. Внутрішня політика СРСР за часів Л. І. Брежнєва.
75. Зовнішня політика Радянського Союзу у 1964 – 1981 рр.
76. Криза політичного ладу в СРСР у 1981 – 1985 рр.
77. Внутрішня політика М. Горбачова. Перебудова.
78. Спроба реформ державного устрою і ДКНС.
79. Парад суверенітетів та розпад Радянського Союзу.
80. Російська культура в 1945 – 1991 рр.
81. Російська Федерація за часів Бориса Єльцина.

82. Внутрішня і зовнішня політика Російської Федерації в роки президентства Володимира Путіна.
83. Росія на сучасному етапі.
84. Російсько-українські відносини в 1991 – 2009 рр.
85. Сучасна російська культура.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ САМОСТІЙНОГО ВИВЧЕННЯ

1. Природно-географічні умови Росії.
2. Слов'яни.
3. Проблема походження російського народу.
4. Утворення Володимиро-Суздальського князівства.
5. Борис Годунов.
6. Смути в Московській державі.
7. Правління Михайла Федоровича Романова та Олексія Михайловича.
8. Повстання Степана Разіна.
9. Повстання Ємельяна Пугачова.
10. Вітчизняна війна 1812 р.
11. Діяльність декабристів. Повстання 1825 р.
12. "Золотий вік" російської культури.
13. Кримська війна.
14. Загострення національних і соціальних протиріч у Російській імперії наприкінці XIX – на початку XX ст.
15. Перші політичні партії в Російській імперії.
16. Діяльність Державної Думи.
17. Прихід до влади більшовиків у жовтні 1917 р.
18. Громадянська війна в Росії.
19. Політика "воєнного комунізму" і створення СРСР.
20. "Нова економічна політика".
21. Становлення тоталітарної системи в СРСР і культу особи Сталіна.
22. Голод 1932 – 1933 рр. в СРСР.
23. Зовнішня політика СРСР в 1922 – 1939 рр.
24. Пакт Молотова-Ріббентропа. Приєднання Західної України та Білорусії, Прибалтики, радянсько-фінська війна.
25. Реформи Микити Хрущова.
26. Криза політичного ладу в СРСР у 1981 – 1985 рр.
27. Внутрішня політика М. Горбачова. Перебудова.

28. Спроба реформ державного устрою і ДКНС.
29. Парад суверенітетів та розпад Радянського Союзу.
30. Російська Федерація за часів Бориса Єльцина.
31. Внутрішня і зовнішня політика Російської Федерації в роки президентства Володимира Путіна.
32. Росія на сучасному етапі.
33. Сучасна російська культура.

СЛОВНИК ТЕРМІНІВ І ПОНЯТЬ

Абсолютизм (абсолютна монархія) – форма державного правління за якої монарху належить необмежена верховна влада (Див. Самодержавство).

Адміністративно-територіальний поділ – система територіальної організації держави, на основі якої створюються і функціонують органи державної влади та управління. У Російській Федерації адміністративно-територіальні одиниці – краї, області та райони.

Анархізм (похідне від – Анархія) – громадсько-політична течія, яка виступає за негайну ліквідацію будь-якої форми державної влади. Значний внесок у розвиток ідей анархізму зробили М. Бакунін, П. Кропоткін. Ідеї анархістів мали вплив на теорію і практику діяльності російських народників у 1870-х рр., відобразилися в групах анархістів-комуністів, анархістів-синдикалістів під час російської революції 1905-1907 рр. та Громадянської війни (Н. Махно).

Антанта – “Сердечна угода”, союз Великобританії, Франції та Росії спрямований проти Німеччини та її союзників. Антанта була оформлена низкою взаємних домовленостей у 1904 – 1907 рр. Впродовж Першої світової війни до неї приєднувалися нові учасники, серед яких були Італія, Японія та США. Всього Антанта об’єднувала у 1918 р. понад 20 держав. Росія вийшла з Антанти проголошенням Декрету про мир у жовтні 1917 р. та укладенням сепаратного мирного договору з Німеччиною та Австро-Угорщиною у лютому 1918 р.

Антигітлерівська коаліція – союз держав та народів, який виник на початку Другої світової війни проти блоку Німеччини, Італії, Японії та їхніх сателітів. До коаліції увійшли СРСР, США, Великобританія, Франція та Китай. Поступово до них приєднувалися нові країни – Югославія, Польща, Чехословаччина та інші. До кінця війни у складі коаліції налічувалося понад 50 держав.

Арсенал – приміщення для зберігання, ремонту і комплектування зброї та боєприпасів. Найстаріший російський арсенал – Оружейна палата у Москві. Зараз назву “Арсенал” за традицією носять окремі машинобудівні заводи.

Археологія – наука, яка вивчає історію людства по матеріальних залишках життя і діяльності людей – речових (археологічних) пам’ятках. Вивчає окремі предмети (знаряддя праці, посуд, зброю, прикраси) та цілі комплекси (поселення, скарби, могильники), знайдені у ході археологічних розкопок.

Архів – 1) установа, чи її частина, у якій зберігаються документи; 2) сукупність документів, що виникли в результаті діяльності установ, підприємств, окремих осіб.

Баскаки – представники великих монгольських ханів на завойованих землях. В руських князівствах у другій половині XIII – на початку XIV ст. контролювали діяльність місцевої влади.

Батраки – наймані сільськогосподарські робітники, зазвичай збіднілі селяни.

Бей (бек, бег) – у тюркських народів Середньої Азії і Закавказзя титул землевласника.

Білий рух – збірна назва політичних рухів, організацій та військових формувань, що протистояли радянській владі у роки Громадянської війни. Походження терміну пов'язано із традиційною символікою білого кольору, як кольору прихильників законного правопорядку. Основа Білого руху – офіцери колишньої царської армії, керівна і військова верхівка (М. Алексєєв, П. Врангель, А. Денікін, О. Корчак, Л. Корнілов, Є. Міллер, М. Юденич).

Берестяні грамоти – давньоруські листи і документи XI – XV ст., видряпані на березовій корі (бересті). У 1951 – 2010 рр. майже тисячу берестяних грамот було знайдено у Новгороді, по кілька у Смоленську, Старій Русі, Пскові, Вітебську, Твері, Москві. Це унікальне джерело з історії давньоруської мови, соціально-економічних та політичних відносин.

Бобилі – бідне, іноді бездомне, залежне населення в Московській державі XV – на початку XVIII ст. Несли скорочені феодалні повинності. З введенням подушного податку прирівняні до селян. У переносному значенні – жебраючі, бездомні, самотні люди.

Більшовики – представники політичної течії в РСДРП (з квітня 1917 р. самостійна політична партія), очолювані В. Леніним (Див. Комуністична партія Радянського Союзу). Термін виник на 2-му з'їзді РСДРП у 1903 р. після того як під виборів керівництва партії прихильники Леніна одержали більшість голосів (тому і більшовики). А їх противники – меншість (меншовики). У 1917 – 1952 рр. слово більшовики входило в офіційну назву партії – РСДРП(б), РКП(б). ВКП(б). XIX з'їзд партії у 1952 р. прийняв постанову про перейменування її на КПРС.

Бояри – вищий стан феодалів. У часи Київської Русі – нащадки родоплемінної знаті, старші дружинники княжого війська. У період роздробленості – заможні і впливові феодалі. У Новгородській республіці фактично керували державою. З XIV ст. їхні права поступово обмежувалися князями. З XV в Московській державі – вищі чини служилих людей “по отечеству”, перші особи Боярської думи, займали головні адміністративні, судові і військові посади, керували наказами, були воєводами. Звання скасоване Петром I на початку XVIII ст. у зв'язку з ліквідацією Боярської думи і процесом реорганізації дворянства.

Боярська дума – 1) в часи Київської Русі рада при князі членів військової дружини, найближчих родичів та ін.; 2) в часи роздробленості – рада знатних васалів при князі; 3) в Московській державі – постійний станово-представницький орган аристократії при великому князі (царі) дорадчого характеру, обговорював питання внутрішньої і зовнішньої політики.

Братства – національно-релігійні і просвітницькі громадські організації XVI – XVIII ст. при православних церквах Білорусії, України, Литви. Боролися проти насильницького насадження католицизму серед православного населення Речі Посполитої. Відкривали школи, друкарні, колегіуми.

Бурлаки – наймані робітники в Росії у XVI – XIX ст., перетягували річкові кораблі руками за допомогою мотузок та весел. Набиралися переважно з оброчних селян нечорноземних губерній.

Варяги – збірна назва скандинавів у давньоруських джерелах. Термін виник наприкінці IX – на початку X ст. Були найманцями на військовій службі у давньоруських князів, займалися торгівлею на шляху “із варяг у греки”. Терміном варяги у XI – XIII ст. назвали всіх іноземців.

Великий князь – 1) звання старшого князя династії Рюриковичів; титул правителя Володимирського великого князівства в XII – XV ст., частина царського титулу; 2) у Російській імперії – титул члена імператорської родини, близького родича імператора чи імператриці; 3) частина повного титулу російського імператора (“великий князь фінляндський” тощо).

Відлига – поширене визначення змін у соціальному та культурному житті СРСР, що розпочалися після смерті Й. Сталіна (5 березня 1953 р.). Термін вперше вжито в повісті І. Єренбурга. Період відлиги характеризувався пом’якшенням політичного режиму, початком процесу реабілітації жертв масових репресій 1930-х – початку 1950-х рр., розширенням прав і свобод громадян, деяким послабленням ідеологічного контролю в галузі культури та науки. Важливу роль у цих процесах відіграв XX з’їзд КПРС, який засудив “культ особи Сталіна”. Відлига сприяла зростанню соціальної активності у суспільстві.

Відрізки – частина земель, якими користувалися селяни, відрізані у ході аграрної реформи 1861 р. на користь поміщика.

Відробітки – робота селян своїм інвентарем і худобою в поміщицьких господарствах за взятю в оренду землю, грошові чи продовольчі позики. Система відробітків одержала поширення після скасування кріпацтва у ході реформи 1861 р.

Віче – народні збори в Київській Русі в X – XVI ст. Вирішували питання війни і миру, запрошували і виганяли князів, приймали закони, укладали договори з іншими землями. У Новгороді складалося з вузько станового кола бояр і заможних людей. У Північно-Східній Русі керувалося великокняжою владою.

Воєвода – військовий керівник, правитель у слов’янських народів. В часи Київської Русі з X ст. У Московській державі – керівник полку, загону (кінець XV – початок XVIII ст.), міста (середина XVI ст. – 1775 р.), провінції (1719 – 1775 рр.).

Воєнний комунізм – внутрішня політика Радянської держави в умовах Громадянської війни. Була спробою подолання економічної кризи диктаторськими методами, опираючись на теоретичні уявлення про можливість безпосереднього запровадження комунізму. Основний зміст: націоналізація всієї великої та середньої промисловості і більшої частини дрібних підприємств; продовольча диктатура, продрозверстка, прямий товарообмін між містом і селом; заміна приватної торгівлі державним розподілом продуктів за класовою ознакою (карткова система); загальна

трудова повинність; зрівняння в оплаті праці; військово-наказна система керівництва всім життям суспільства. Нереалістичність політики “воєнного комунізму”, викликані нею багато численні виступи робітників і повстання селян змусили керівництво більшовиків запровадити у 1921 р. нову економічну політику.

Волость – адміністративно-територіальна одиниця. В часи Київської Русі – вся територія князівства (землі); на пів самостійний уділ; сільська територія, підкорена місту. З кінця XIV ст. – частина повіту. З 1861 р. – одиниця селянського самоуправління. Ліквідована під час адміністративно-територіальної реформи 1923 – 1929 рр.

Вільні хлібороби – селяни, звільнені від кріпацтва разом із землею за Указом Олександра I 1803 р., на основі добровільної угоди з поміщиками. До середини XIX ст., в результаті цього указу, було звільнено 151 тис. чоловіків.

Вотчина – вид земельної власності (спадкове сімейне чи корпоративне володіння). Виникла в X – XI ст. (княжа, боярська, монастирська), у XIII – XV ст. головна форма землеволодіння. З кінця XV ст. існувала поряд з помістям, з яким злилася на початку XVIII ст. в один вид – маєток чи помістя (имение). Як правило, ділилася на панське господарство (домен) і селянські тримання.

Всеросійська надзвичайна комісія по боротьбі з контрреволюцією і саботажем (ВЧК) створена в грудні 1917 р. в Петрограді. Очолював Ф. Дзержинський. З березня 1918 р. діяла в Москві. Розташовувалася на вулиці Велика Луб’янка. У 1918 р. створені місцеві органи ВЧК: губернські, повітові, транспортні, фронтові і армійські ЧК. ВЧК проводила масові жорстокі репресії, в основному за класовою ознакою, реалізуючи т.зв. червоний терор. У 1922 р. реорганізована у Державне політичне управління (ДПУ).

Гвардія – відбірна привілейована частина військ. Створена Петром I в 1690-х рр. – Преображенський та Семеновський полки. На початку XX ст. складалася з 13 піхотних, 4 стрілецьких, 14 кінних полків та інших частин. У 1918 р. ліквідована. У роки Другої світової війни звання гвардійських присвоювалося військовим частинам, кораблям, з’єднанням Червоної Армії, що відзначилися у боях.

Гетьманщина – 1) напівофіційна назва Лівобережної України разом з Києвом у складі Росії у 1667 – 1764 рр., керувалася гетьманом, користувалася правами автономії; 2) назва режиму гетьмана П. Скоропадського в Україні в квітні-грудні 1918 р.

ГКЧП (ДКНС) – Державний комітет з надзвичайного стану.

ГОЕЛРО план, розроблений у 1920 р. Державною комісією з електрифікації Росії (ГОЕЛРО). Розрахований на 10-15 років. Передбачав реконструкцію економіки країни на основі електрифікації (будівництва великих підприємств, створення 30 районних електростанцій, в тому числі 10 ГЕС, загальною потужністю 1,75 млн. кіловат). В основному виконаний до 1931 р.

Губернія – основна адміністративно-територіальна одиниця в Росії у XVIII – на початку XX ст. Перші 8 губерній були створені Петром I у 1708 р. Губернія поділялася на повіти (уезды). Окремі губернії об'єднувалися у генерал-губернаторства. До 1917 р. налічувалося 78 губерній. У 1923 – 1929 рр. замість губерній створено краї та області.

ГУЛАГ (Головне управління виправно-трудових таборів, трудових поселень і місць ув'язнення) – у 1934 – 1956 рр. підрозділ НКВС (МВС), що керував системою виправно-трудових таборів (ИТЛ). Спеціальні управління ГУЛАГу об'єднували багато ИТЛ у різних регіонах країни: Карагандинський ИТЛ, Даль строй НКВС СРСР, Соловецький ИТЛ, Воркутинський ИТЛ, Норильський ИТЛ та ін.. В таборах були встановлені надзвичайно важкі умови, застосовувалися суворі покарання за найменші порушення режиму, панувала висока смертність від голоду, хвороб, виснажливої праці. Ув'язнені безоплатно працювали на будівництві каналів, доріг, залізниць, промислових об'єктів на Крайній Півночі, Далекому Сході тощо. Після публікації книги О. Солженіцина “Архіпелаг ГУЛАГ” у 1973 р. термін “ГУЛАГ” став синонімом таборів і тюрем НКВС, тоталітарного режиму в цілому.

Данина – натуральні чи грошові побори з підкорених народів. Відома в Київській Русі з IX ст. У XI – XIII ст. означало податок. Спочатку розміри данини не фіксувалися. У XIII – XV ст. данина збиралася з руських князівств на користь Золотої Орди.

Двадцятип'ятитисячники – робітники промислових центрів СРСР (переважно комуністи і комсомольці), направлені за постановою ЦК ВКП(б) в села на початку 1930 р. для прискореного проведення колективізації.

Двірцевих переворотів епоха – традиційна назва у російській історіографії періоду з 1725 по 1762 р., коли в Російській імперії зміна влади відбувалася переважно шляхом дворцевих переворотів, які здійснювали дворянські угруповання з допомогою дворянських полків. У 1725 р. О. Меншиков захопив владу для Катерини I; в 1727 р. Долгорукови домоглися від Петра II заслання Меншикова; в 1740 р. гвардія скинула Е. Бірона; в 1741 р. Єлизавета Петрівна скинула малолітнього імператора Івана VI Антоновича; у 1762 р. Катерина II скинула свого чоловіка Петра III.

Дворяни – один із найвищих прошарків російського суспільства поряд із духовенством. Володіли закріпленими у законах правами і привілеями, що передавалися в спадщину. Основою економічного і політичного впливу дворян була власність на землю. У Росії виникло у XII – XIII ст. як нижча частина військово-служилого стану. З XIV ст. дворяни одержували за службу землю. За часів Петра I завершилося становлення дворянства, яке поповнювалося вихідцями з інших станів внаслідок просування на державній службі згідно Табелю про ранги. У 1762 р. дворяни домоглися звільнення від обов'язкової військової і цивільної державної служби, запровадженої Петром I. Дворяни не піддавалися фізичним покаранням, звільнялися від рекрутської повинності, особистих податків. Жалувана грамота дворянству надана Катериною II у 1785 р. встановлювала значну кількість привілеїв,

запроваджувала дворянське самоврядування. Дворянство було ліквідовано в результаті приходу до влади більшовиків у 1917 р.

Демократія – грецькою “влада народу” – вид політичного устрою держави чи політичної системи суспільства, за якого єдиним легітимним джерелом влади у державі є народ. Демократія – це обов’язково: виборність органів влади, поділ державної влади на три гілки законодавчу, виконавчу та судову, підпорядкування меншості більшості, захист прав меншості, наявність політичних прав і свобод.

Депортація – примусове вигнання, заслання. В СРСР у період Другої світової війни депортації зазнавали багато народів (інгуші, калмики, кримські татари, німці, чеченці). У 1989 р. З’їзд народних депутатів СРСР визнав депортацію цих народів незаконною.

Держава – 1) сукупність людей, території, на якій вони проживають, та суверенної у межах даної території влади; 2) організація політичної влади, головний інститут політичної системи суспільства, який спрямовує і організовує за допомогою правових норм спільну діяльність людей і соціальних груп, захищає права та інтереси громадян.

Державні селяни – у XVIII – першій половині XIX ст. стан, створений із колишніх чорносотенних селян, половників, однодворців та ін. Проживали на державних землях, виконували повинності на користь держави, вважалися особисто вільними. На 1861 р. склали біля 45 % всіх селян Російської імперії.

Дисиденти – з латинської мови “незгідні” – 1) в Речі Посполитій, де панівною релігією був католицизм, дисидентами були віруючі християни інших віросповідань, у переносному значенні – інакомислячі; 2) назва учасників руху проти тоталітарного режиму в СРСР з кінця 1950-х рр.. Дисиденти у різних формах виступали за дотримання прав і свобод людини і громадянина, проти переслідування інакодумців, протестували проти введення радянських військ у Чехословаччину (1968 р.) та Афганістан (1979 р.). Зазнавали репресій зі сторони влади.

Дружина – загін воїнів об’єднаних навколо вождя, згодом князя, привілейована частина суспільства. Озброєні загопи на чолі з князями у епоху Київської Русі брали участь у війнах, управлінні князівством, особистим господарством князя. Поділялися на “старшу дружину” – найбільш знатні і близькі особи (“княжі мужі”) і “молодшу дружину” – “гридні” та “отроки”. В кінці XII ст. дружину замінив т. зв. двір.

Дума – 1) назва представницьких виборних установ (Державна дума) чи органів міського самоврядування (міська дума), 2) збори, нарада бояр, земських виборних при великому князю московському чи царю (Боярська дума, Земська дума).

Дяк – 1) помічник священика під час богослужіння; 2) чин урядової адміністрації, керував роботою місцевих установ і приказів (начальник приказу чи його помічник. З XV ст. – землевласники. У XVI – XVII ст. – у складі думних чинів; 3) у XVIII ст. начальник і діловод канцелярій різних відомств.

Єзуїти – члени католицького чернечого ордену (“Товариство Ісуса”), заснованого у 1534 р. у Парижі Ігнатієм Лойовою. Для ордену єзуїтів характерні жорстка дисципліна, централізація, суворе підпорядкування керівнику ордену і Папі Римському. Спроби єзуїтів проникнути до Росії переслідувалися. У 1719 р. Петро I видав указ на вигнання їх з країни. Відновили свою діяльність за часів Катерини II на території Литви і Білорусії. У 1820 р. їхня діяльність на території Російської імперії була знову заборонена. У 1992 р. в Російській Федерації було зареєстровано Російське відділення ордену єзуїтів.

Єпископ (з грецької – наглядач) – у Російській православній церкві священнослужитель найвищого ступеня (3-го). Керівник церковно-адміністративної територіальної одиниці (єпархії, митрополії). Єпископи мають внутрішню ієрархію: 1) вікарний єпископ (вікарій); 2) правлячий єпископ; 3) архієпископ; 4) митрополит; 5) екзарх; 6) патріарх.

Єресі (з грецької – особливе віровчення) – течії у християнстві, що відхиляються від офіційної церковної доктрини. На території Росії існували з XI ст. відомі новгородсько-псковська, новгородсько-московська єресі та ін.

Жалувана грамота – документ, який видавався найвищою владою в Росії (великим князем, царем, імператором) про надання певних прав чи привілеїв окремим особам, монастирям (з XII ст.) чи групам населення (з XVII ст.). Надзвичайно важливе значення мали законодавчі акти XVIII ст. – Жалувані грамоти Катерини II дворянству (1785 р.) та містам (1785 р.).

Життя святих – життєписи духовних і світських осіб, канонізованих Російською православною церквою. Перші життя святих – повчальні сказання про християнських мучеників. В Київській Русі були відомі спочатку у вигляді перекладів. Перші оригінальні руські життя святих виникли наприкінці XI ст. (життє княгині Ольги, князів Бориса і Гліба, Володимира I Св’ятославича, “Життє Феодосія Печерського”). Пізніше життя святих об’єднувалися у спеціальні збірники: Четві Мінеї, синаксарії, патерики.

Закупи – категорія залежного населення на Русі. Закупам ставали розорені общинники, які одержували від землевласника ділянку землі і сільськогосподарський інвентар. Кабальні закупи в обмін на “купу” (допомогу грошима чи товарами) зобов’язані були працювати у маєтку господаря. Згадуються у розширеній редакції руської Правди.

Заповідні роки – наприкінці XVI ст. роки, під час яких заборонялося (ставилася заповідь) переходити селянам від одного феодала до іншого. Окрім заповідних років такий перехід дозволявся в Юрійів день – 26 листопада.

Захребетники – у XV – XVII ст. категорія залежних людей, що не мали власного господарства і що жили і працювали у дворах селян і посадських людей.

Земські собори – найвищі станово-представницькі установи із дорадчими функціями у середині XVI – наприкінці XVII ст. Склалися із членів Священного собору (архієпископи, єпископи та ін. разом з митрополитом, а з 1589 р. – патріархом), Боярської думи, Государевого двору, виборних від міських дворян і посадських людей. Земські собори розглядали найважливіші загальнодержавні закони (вибрання на царство, приєднання нових територій, запровадження панщини, прийняття найважливіших законів і т. п.). Перший Земський собор скликаний в 1549 р. Земський собор 1613 р. вибрав на царство Михайла Федоровича Романова. У 1613 – 1622 рр. засідали безперервно, у 1632 – 1653 рр. скликалися порівняно рідко. У зв'язку із еволюцією державного устрою Росії до абсолютизму втратили своє значення. Останній Земський собор скликався у 1683-1684 рр.

Земства – виборні органи місцевого самоврядування. Запроваджені Земською реформою 1864 р. Розпорядчими органами земств були губернські та повітові земські збори, депутати (“гласні”) вибиралися по 3 куріях (повітові землевласники, власники міської нерухомості та представники сільських общин); виконавчі органи влади – губернські і повітові управи; діяли під контролем влади (Міністерство внутрішніх справ та губернатори мали право скасовувати їхні рішення). Контроль уряду було посилено у 1890 р. зі створенням губернських присутніх по земських справах. Земства вирішували питання народної освіти, охорони здоров'я (створили мережу шкіл, лікарень, фельдшерських пунктів, аптек), будівництвом доріг, сприяли розвитку сільського господарства (діяльність агрономів, склади машин, посівного матеріалу), кустарних промислів. У ході Першої світової війни земства створили Всеросійський земський союз. У 1918 р. ліквідовані декретом радянського уряду.

Земщина – основна частина території Московської держави з центром у Москві, не включені до опричнини Іваном IV Грозним. Управління в ній здійснювали Боярська дума і прикази.

Золота Орда – держава створена в ході монгольських завоювань у 40-х рр. XIII ст. ханом Батиєм. Інша назва – “Улус Джучі”. До складу Золотої Орди входили степи Східної Європи, Казахстану та Західного Сибіру, Крим, Північний Кавказ, Волзько-Камська Болгарія, Північний Хорезм. Васалом Золотої Орди був “Руський улус” (Північно-Східна Русь). Його землі зберігали автономію, старі княжі династії та християнство. Столицею Золотої Орди було місто Сарай-Бату, а з початку XIV ст. Сарай-Берке. У XV ст. Золота Орда розпалася на Велику Орду, Сибірське, Казанське, Астраханське, Кримське та ін. ханства.

Ізба – центральні державні установи (Посольська ізба, Помісна ізба), з середини XVI ст. у назві замінені на прикази.

Ізгої – в XI – XII ст. особи, які вийшли зі своєї соціальної групи (селяни, які вийшли з общини, вільновідпущеники, тощо). Ізгоями були і окремі князі з династії Рюриковичів.

Імператор – титул деяких монархів, що означає більш високий ранг в порівнянні з королем; правитель імперії. Прийнятий Петром I 22 жовтня 1721 р. Саме тоді Росія була проголошена імперією. Імператор володів верховною самодержавною владою (з 1906 р. – законодавчою владою разом із Державною Думою та Державною радою), офіційно титулувався “Ваша імператорська величність” (скорочено – “Государ”). Титул імператора в Росії ліквідовано в результаті лютневої революції 1917 р. На сьогодні в світі титул імператора носить лише правитель Японії.

Імперія (від латинського слова “imperium” – військова влада) — первісно у Римі це форма управління державою, яка нагадує військову владу (єдиний керівник – імператор, накази якого всі повинні виконувати без заперечень). Імперія у Римі і виникла у результаті того, що військові захопили владу. Загалом імперією називають монархічну державу, керівник якої носить титул імператора. Росія була імперією у 1721 – 1917 рр.

Індустріалізація – процес створення великого машинобудування і перехід з цієї причини від аграрного до індустріального суспільства. В Росії індустріалізація успішно розвивалася з кінця XIX ст. З 1929 р. індустріалізація здійснювалася шляхом насильства і примусу, за рахунок зниження рівня життя більшості населення, експлуатації селян.

Інородці – офіційна назва у XIX – на початку XX ст. низки народів (киргизи, калмики, буряти, якути та ін.), переважно кочових, що проживали на території Казахстану та Сибіру. Згідно з уставом про управління іноземцями (1822 р.) справами іноземців керували іноземці управи.

Історія (з грецької – розповідь про минуле, про вже відоме) – 1) процес розвитку природи і суспільства; 2) історична наука, комплекс гуманітарних наук, що вивчають минуле людства у всій його повноті та розмаїтості. Складається із всесвітньої історії та історії окремих країн і народів.

Каган – титул правителя держави у стародавніх тюрків (аварів, печенігів, хозарів). Вживався поряд з титулом князя у східних слов'ян у IX ст., а з XIII ст. – у монголів.

Каторга – особливий вид покарання за кримінальні та політичні злочини. Поєднувала позбавлення волі з особливо суворим режимом і примусом каторжників до важкої фізичної праці. В Росії виникла на початку XVIII ст. Праця каторжників використовувалася під час будівництва фортець, флоту, на рудниках, золотих копальнях. Наприкінці XIX – на початку XX ст. існувала у вигляді системи центральних каторжних тюрем.

Князівство – суверенні і васальні держави і державні утворення на чолі з князями. Виникли у східних слов'ян, ставши основою державності. Київська Русь була своєрідною федерацією князівств, що визнавали верховну владу Києва. В процесі її розпаду у XII ст. виникла низка незалежних князівств. Для означення великих держав вживався термін “велике князівство” – наприклад “Велике князівство Московське” (1272 – 1547 рр.). В Російській імперії у 1809 – 1917 рр. Великим князівством називалася Фінляндія.

Князь – 1) вождь племені чи союзу племен у східних слов'ян, керівник держави, окремого удільного князівства; 2) заслужений спадковий дворянський титул; з XVIII ст. жалувався імператором за особливі заслуги. Співвідноситься з титулами у Західній Європі – герцог, принц.

Колективізація сільського господарства в СРСР – політика радянського державного і партійного керівництва наприкінці 20-х – на початку 30-х рр. XX ст., спрямована на масове створення колективних господарств (колгоспів). Колективізація супроводжувалася ліквідацією одноосібних господарств, проводилася форсованими методами із застосуванням насильства і репресій щодо селянства, масовими депортаціями заможних селян із конфіскацією їхнього майна і передачею його в подальшому колгоспам.

Комінтерн (Комуністичний Інтернаціонал) – міжнародна організація, об'єднувала комуністичні партії різних країн. Створений у 1919 р. за ініціативою керівництва РКП(б). Розпущений у 1943 р.

Конституція – головний закон держави. Вона визначає державний устрій, порядок і принципи функціонування представницьких, виконавчих та судових органів влади, виборчу систему, права й обов'язки держави, суспільства та громадян. Інші закони держави, як правило спираються на конституцію. Перша конституція в Росії прийнята в 1918 р. У 1924, 1936, 1977 р. були прийняті різні варіанти конституції СРСР. Діюча сьогодні конституція Російської Федерації була прийнята на всенародному референдумі 12 грудня 1993 р.

Кормління – система утримування посадових осіб (намісників, волостелей) за рахунок місцевого населення. Ліквідована Іваном IV Грозним у ході Земської реформи.

Кремль – центральна частина міст Московської держави, обнесена фортечними мурами з вежами; комплекс оборонних споруд, церков та палаців. Кремль розташовувався на підвищенні, зазвичай на березі річки чи озера і був ядром міста, визначав його силует та планування. Кремлі збереглися у Новгороді, Пскові, Тулі, Нижньому Новгороді, Смоленську, Москві.

Кривава неділя – 9 січня 1905 р. – день розстрілу урядовими військами мирної демонстрації петербурзьких робітників (понад 140 тис.) до Зимового палацу з петицією до імператора Миколи II. Більше 1 тис. осіб було вбито, 2 тис. поранено. Трагедія стала початком революції 1905 – 1907 рр.

Кріпосне право (панщина) – форма залежності селян: прикріплення їх до землі і підкорення судовій владі землевласника. В Росії оформилося в загальнодержавному масштабі Судебником 1497 р., указами XVI – початку XVII ст. про заповітні та урочні роки; остаточно утверджено Соборним уложенням 1649 р. Скасовано аграрною (селянською) реформою 1861 р.

Куркулі (кулаки) – поширена в літературі назва заможних селян. За різними оцінками на початок 20-х рр. XX ст. складала 20 % всіх селянських господарств. У 1913 р. вони виробляли 50 % товарного хліба. В СРСР

куркульство ліквідовано в ході колективізації шляхом конфіскації його майна і депортації сімей заможних селян у віддалені райони країни.

Лавра – назва великого чоловічого православного монастиря, що підпорядковується безпосередньо патріарху, в 1721 – 1917 рр. – Синоду. Відомі лаври – Києво-Печерська (з 1598 р., Київ), Троїце-Сергіївська (з 1744 р., Сергіїв Посад), Олександро-Невська (з 1797 р., Санкт-Петербург), Почаївсько-Успенська (з 1833 р., Почаїв). Керують лаврами архімандрити.

Ленд-ліз (з англійської – позичати, здавати в оренду) – система передачі (у вигляді позики чи оренди) озброєнь, боєприпасів, стратегічної сировини, продовольства та інших матеріалів. Постачання по системі ленд-лізу здійснювали США у країни-союзниці по антигітлерівській коаліції в роки Другої світової війни. В СРСР постачання ленд-лізу велося з листопада 1941 До 1945 р. в Радянський Союз було відправлено 14,8 тис. літаків, понад 7 тис. танків, 8,2 зенітних гармат, 131,6 тис. кулеметів, трактори, автомобілі, мотоцикли, продовольство, одяг та ін.

Літописи – історичні твори, вид розповідної літератури в Східній Європі в XI – XVII ст. Склалися із щорічних записів. Могли складати літописні зводи. Мали як локальний, регіональний характер, так і загальноруський. Збереглися переважно в більш пізніх списках. Літописання найдовше проіснувало на території України – т.зв. козацькі літописи – Самовидця, Григорія Граб'янки, Самійла Величка та ін.

Мануфактура (з латинської мови manus – рука та factura – виготовлення) – підприємство засноване на розподілі праці і ручній ремісничій техніці. Існувала у XVI – XVIII ст. у країнах Західної Європи, а з середини XVII ст. до середини XIX ст. і в Росії.

Місництво – система розподілу службових місць в Московській державі. Склалося в XIV – XV ст. при призначенні на військову, адміністративну і придворну службу з врахуванням походження, службового становища предків людини та її особистих заслуг. Скасоване у 1682 р.

“Москва – III Рим” – політична теорія XV – XVI ст., що утверджувала значення Московської держави як світового політичного і церковного центру. Московські великі князі (згодом царі) проголошувалися спадкоємцями римських і візантійських імператорів. Вперше викладена у листах монаха Філофея до великого князя московського Василя III.

Наділ – земельна ділянка, яка надавалася селянину поміщиком чи державою за виконання різних повинностей (панщини, оброку). Після аграрної реформи 1861 р. перетворилася на общинну чи подвірну селянську власність.

Народники – представники ідейної течії в середовищі радикальної інтелігенції в другій половині XIX ст. Виступали прихильниками “селянського соціалізму” проти панщини та капіталістичного розвитку Росії, за повалення самодержавства шляхом селянської революції. Існували

відгалуження революційних, ліберальних народників, ішутінців, нечаєвці. Частина виступала за терористичні методи діяльності.

Націоналізація – перехід приватних підприємств, банків, земельних ділянок у власність держави. В Росії націоналізація економіки відбувалася у 1917 – 1920 рр.

Нестяжателі – прихильники релігійно-політичної течії наприкінці XV – на початку XVI ст. Проповідували необхідність відмови церкви від “стягання” – придбання земельних та матеріальних цінностей, як такого що суперечило євангельським принципам. Головні ідеологи: Ніл Сорський, Вассіан Косой. Проти нестяжателів виступали йосифляни. Засуджені на церковних соборах 1503 та 1531 рр.

Нігілісти – люди, які заперечують загальноприйняті духовні цінності, моральні норми, форми громадського життя. В Росії термін одержав поширення після написання роману І. Тургенєва “Батьки і діти” у 1862 р.

Нова економічна політика (НЕП) – проголошена весною 1921 р. на X з’їзді РКП(б). Змінила політику “воєнного комунізму”, була розрахована на відновлення народного господарства з наступним переходом до соціалізму. В ході реалізації НЕПу продрозверстка була замінена продподатком, дозволено існування різних форм власності і ринкові відносини. У 1922 – 1924 рр. проведено грошову реформу. З середини 1920-х рр. НЕП почав обмежуватися створенням централізованої системи управління економікою. Фактично припинений у 1929 р.

Норманська теорія – напрям у російській та світовій історіографії, прихильники якого вважають норманів (варягів) творцями державності в Київській Русі. Сформульована на початку XVIII ст. Г. Байєром, Г. Міллером та ін. Норманську теорію заперечували М. Ломоносов, Д. Іловайський, С. Гедеонов та ін.

Оброк – щорічний збір грошей і продовольства з кріпосних селян поміщиком. Продуктовий оброк скасовано в результаті аграрної реформи 1861 р., а грошовий зберігся для тимчасовозобов’язаних селян до 1883 р.

Община – форма соціальної організації. Первісній (родовій) общині притаманна колективна праця і споживання. Для сусідської (територіальної, сільської) общини характерне поєднання індивідуальних та колективних форм власності. Община володіла повним, або частковим самоуправлінням. В Росії була замкнутою становою одиницею, використовувалася для збору податків. Ліквідована у ході реформ П. Століпіна у 1907 – 1911 рр.

Опала – гнів, немилість. В XV – XVIII ст. виступала у формі різних покарань як свідчення недовіри російського правителя до конкретної опальної особи: заборона з’являтися при дворі; домашній арешт; позбавлення нагород і посад, висилка з конфіскацією майна; тюремне ув’язнення; смертна кара.

Ополчення – військове формування, яке створювалося з вільних селян, дворян, міщан в період ворожих нашеств.

Опричнина – 1) система заходів Івана IV Грозного у 1565 – 1572 рр. для боротьби з можливою зрадою у середовищі знаті – масові репресії, страти,

земельні конфіскації; 2) назва уділу Івана IV Грозного у 1565–1572 рр. з особливою територією, військом і державним апаратом; 3) окреме удільне володіння жінок з великокняжою сім'єю.

Орда – у тюркських і монгольських племен спочатку військово-адміністративна організація, згодом місце розташування кочівників, ще пізніше резиденція правителя держави.

Острог – 1) в часи Київської Русі прикордонне дерев'яне укріплення. В Московській державі виникали переважно на території Сибіру як центри збору ясаку і колонізації краю, згодом деякі з них стали великими містами; 2) в'язниця обнесена стіною.

Панславізм – течія в російській громадській думці в 2 половині XIX ст. Виникла як реакція на поразку Росії у Кримській війні 1853–1856 рр. В основі панславізму ідея докорінної відмінності слов'янських народів від інших народів Європи, висновок про необхідність союзу слов'ян на чолі з Росією.

Панщина (барщина) – форма земельної ренти, неоплачувана примусова праця залежних селян, що працювали власним інвентарем у господарстві феодала. Існувала в часи Київської Русі. Одержала поширення у Європейській Росії у XVI ст. Після ліквідації кріпосного права у 1961 р. зберігалася для тимчасовозобов'язаних селян у вигляді іздольщини. Остаточно скасована у Росії в 1882 р.

Помістя – вид земельного володіння наприкінці XV – на початку XVIII ст. Надавалося державою служилим людям за несення військової і державної служби. Спочатку без права продажу, обміну і передачі в спадок. У XVI – XVII ст. встановилося спадкове володіння помістям. Дворян, які володіли помістям, називали поміщиками. У 1714 р. з виданням указу Петра I про єдиного спадкоємця помістя зрівняно в правах з вотчиною.

Посад – 1) в руських князівствах X – XVI ст. торгово-ремісниче поселення поза міськими стінами, що пізніше стало частиною міста; 2) в Російській імперії невеликі селища міського типу.

Приватизація – перехід у приватну власність державного чи комунального майна (земельних ділянок, промислових підприємств, банків) за гроші чи безкоштовно. В Російській Федерації проходила у 1992–1994 рр.

Продподаток – продовольчий податок запроваджений декретами Раднаркому у березні 1921 р. замість продрозверстки. Був першим актом нової економічної політики. Розмір встановлювався до весняної сівби по кожному виду сільськогосподарських продуктів з врахуванням місцевих умов і заможності селянських господарств.

Продрозверстка – система заготівель сільськогосподарських товарів у 1919–1921 рр., елемент політики “воєнного комунізму”. Передбачала обов'язкову здачу селянами державі за твердими цінами всіх надлишків (понад встановлені норми на особисті і господарські потреби) хліба та інших продуктів. Проводилася в примусовому порядку органами Народного комісаріату продовольства, продовольчими загонами разом із комітетами

незаможних селян, місцевими радами. Викликала опір і незадоволення селян. Наймасовішим проявом селянського невдоволення стало повстання у Тамбовській губернії.

Просвітлений абсолютизм – назва політики монархів в низці європейських держав у другій половині XVIII ст., що проявилася у реформуванні найбільш застарілих соціальних інститутів і ліквідації окремих станових привілеїв дворянства і духовенства. Для політики просвітленого абсолютизму характерне проголошення “союзу правителів і філософів”. В Росії реалізатором політики просвітленого абсолютизму виступала Катерина II.

Різночинці (“люди різного чину і звання”) – наприкінці XVIII – XIX ст. міжстанова юридично не оформлена категорія населення – вихідці із різних станів (духовенство, купці, міщани, дрібні чиновники і т.п.), переважно люди розумової праці.

Розкол – рух, який виник в середині XVII ст. в результаті відокремлення від Російської православної церкви частини віруючих, що не визнавали реформ патріарха Нікона 1653 – 1656 рр. і розірвали взаємини з офіційною церквою (старообрядці). Реформа викликала опір частини духовенства, очолюваної протопопом Авакумом Петровим, частини боярства, білого і чорного духовенства, посадських людей, стрільців, селян. Ідеї розкольників використовувалися під час масових народних рухів і повстань другої половини XVII – XVIII ст. (повстання С. Разіна, К. Булавина, Є. Пугачова).

Самодержавство – монархічна форма правління в Росії, за якої царю (з 1721 р. імператору) належали верховні законодавчі права, виконавча влада, управління країною, армією і флотом. До середини XVI ст. в Росії сформувалася станово-представницька монархія – цар правив разом із Боярською думою, скликалися Земські собори. У XVII ст. відбувся перехід до абсолютної монархії, що утвердилася за часів Петра I (1689 – 1725 рр.). Після зречення Миколи II в ході Лютневої революції 1917 р. самодержавство було ліквідоване.

Смутний час (Смута) – епоха соціально-політичної, економічної та династичної кризи в Росії на початку XVII ст. Розпочалася з масового голоду 1601 – 1603 рр., переросла у рух проти царя Бориса Годунова, а також повстання під проводом Хлопка та Івана Болотнікова. Ознаменувалася появою самозванців, що видавали себе за загиблого сина Івана Грозного – Дмитра. Внутрішні міжусобиці доповнилися втручанням у російські справи поляків та шведів, іноземною окупацією країни. У 1613 р. Смута була закінчена з обранням нового царя Михайла Федоровича Романова. Врегулювання взаємин із сусідніми державами тривало ще до 1618 р.

Собор – 1) зібрання світських та духовних чинів для ради і вирішення найважливіших справ держави (Земські собори) та православної церкви (церковні собори); 2) головний храм міста чи монастиря, в якому проводить богослужіння вища духовна особа (патріарх, архієпископ).

Східні слов'яни – одна із трьох основних груп давніх слов'ян поряд із західними та південними. Сформувалася у VI – IX ст. на території Східної Європи. Займалися орним землеробством, скотарством, полюванням, рибальством, бортництвом, ремеслами. До них належали племінні союзи: поляни, древляни, кривичі, дреговичі, радимичі, в'ятичі, словени, дуліби, білі хорвати, сіверяни, уличі і тиверці. В першій половині IX ст. вони створили ранньодержавні об'єднання у Середньому Подніпров'ї та біля озера Ільмень, що стали основою для утворення Київської Русі.

Татаро-монгольське іго – традиційна назва системи експлуатації руських князівств монгольськими завойовниками у 1243 – 1480 рр. Утвердило васальну залежність руських князівств від Монгольської імперії та Золотої Орди. Супроводжувалося щорічним збором данини, частими каральними набігами ординських ханів і воєначальників. Підірвано Куликовською битвою 1380 р., ліквідоване Іваном III у 1480 р. Привело до економічного, політичного і культурного відставання Північно-Східної Русі від країн Західної Європи.

Тимчасовозобов'язані селяни – у 1861 – 1883 рр. колишні кріпаки не переведені на викуп після аграрної реформи 1861 р. Виконували різні повинності – іздольщину, оброк – за користування землею.

Тягло – в XV-XVIII ст. система грошових і натуральних державних повинностей селян та посадських людей. Після введення подушного податку у 1724 р. термін “тягло” замінено на термін “подать”. З XVIII ст. до 1861 р. – одиниця стягнення повинностей із селян на користь поміщика.

Тяглі селяни – у XV – XVIII ст. так називали “чорносошних” приватновласницьких селян, які платили державні податки і виконували державні повинності. З 1724 р. перейшли в категорію податного населення.

Уезд (повіт) – адміністративно-територіальна одиниця в Росії. З XIII ст. сукупність волостей навколо якого-небудь центру. Управлялися княжим намісником, з початку XVII ст. – воєводою. З початку XVIII ст. входив до складу губернії, з 1755 р. найнижча адміністративна, судова і фіскальна одиниця; поліційно-адміністративна влада виконувалася ісправником. В СРСР у 1923 – 1929 рр. повіти перетворені в райони.

Урочні роки – у XVI – XVII ст. 5-ти, 15-ти річні терміни, на протязі яких поміщики могли подати заяву про повернення їм втікачів із селян-кріпаків. Запроваджені в 90-х рр. XVI ст. Соборне уложеніє 1649 р. встановило безтерміновий розшук, що означало юридичне оформлення кріпацтва.

Уходники – селяни, які тимчасово залишали місця проживання і йшли на заробітки в міста та на сільськогосподарські роботи в інші регіони. Уходництво було поширене серед поміщицьких оброчних селян. Посилилося після реформи 1861 р.

Федерація (з лат. “союз”, “об'єднання”) – форма державного устрою при якій держава складається федеральних одиниць – членів і суб'єктів. В

Російській Федерації суб'єктами є краї, області, міста федерального значення, автономна область та автономні округи.

Феодалізм – соціально-політична структура, яка характеризувалася наявністю двох соціальних верств населення – феодалів (землевласників) та селян, а також натуральним господарством. Експлуатація селян феодалами відбувається шляхом використання неоплатної праці (панщини) та несення інших служб (ремонт доріг, мостів і т.д.), збору натурального чи грошового оброку. Власники землі вишиковувалися у феодалську драбину: нижчестоячий феодал (васал) одержував за службу земельний наділ (лен, феодал, помістя) і кріпаків у вищестоячого (сеньйора). На чолі феодалської драбини стояв монарх (у Росії – цар). Російські феодали – бояри і дворяни одержували землю переважно за службу у війську (озброєння вимагало значних коштів). Духовні феодали – настоятелі церков та ігумени монастирів одержували землю переважно у вигляді подарунків чи за заповітами. Російський історик А. Гуревич вважав, що феодалізм був виключно західноєвропейським феноменом. Він же заперечував наявність феодалізму в Росії, оскільки тут не було феодалської драбини, російські феодали не володіли імунітетами. Натомість радянські історики стверджували про наявність феодалізму в східних слов'ян.

Холодна війна – військово-політична конфронтація між СРСР та його союзниками, з однієї сторони, і США і їх союзниками, з іншої. Для неї були притаманні гонка озброєнь, організація двох протиборствуючих військово-політичних блоків, створення військово-стратегічних баз і плацдармів, широке використання економічних засобів тиску – ембарго, економічна блокада. Холодна війна виникла після завершення Другої світової війни і завершилася у 1989 – 1991 рр. у зв'язку з політичними та соціальними змінами в СРСР та інших країнах колишнього соцтабору.

Холопи – у X – XVII ст. категорія населення, за своїм правовим статусом близькі до рабів. Спочатку не мали власного господарства і виконували різні роботи для своїх господарів. Холопами ставали в результаті полону, продажу за борги, шлюбу з холопом чи холопкою. З кінця XVI ст. найпоширенішим і масовим стало служиле холопство. Частина холопів поповнила ряди княжих слуг. З XVII ст. холопи почали отримувати в користування землю і обкладатися повинностями. Із запровадженням у 1722 р. подушного податку перетворилися на селян-кріпаків.

Цар (від латинського – цезар) – у 1547 – 1721 рр. офіційний титул правителя Російської держави. Першим царем був Іван IV Грозний. За часів Петра I титул цар було замінено титулом імператор, але неофіційно існував на рівних з ним.

Цензура – система державного нагляду за друком і засобами масової інформації. В Росії виникла на початку XVIII ст. У 1804 – 1865 рр. регулювалася цензурними уставами, перебувала у підпорядкуванні Міністерства народної освіти (з 1863 р. – Міністерства внутрішніх справ).

Поділялася на загальну (внутрішню та іноземну) та відомчу (духовну, військову, театральну). У 1865 р. були прийняті “Тимчасові правила про друк”, які запроваджували каральну цензуру для низки столичних видань. У 1905 – 1907 рр. цензура під впливом подій революції не функціонувала. У СРСР цензура здійснювалася органами Головліту. В сучасній Росії цензура офіційно поза законом.

Челядь – 1) в Часи Київської Русі – раби; 2) у XVIII – XIX ст. одна з назв дворових людей поміщика.

Червона Армія – Робітничо-Селянська Червона Армія (РСЧА) – назва збройних сил Радянської Росії та СРСР в 1918 – 1946 рр.

Чорні люди – збірна назва тяглого міського населення і чорносошних селян, які платили всі види державних податків і виконували різні повинності на користь держави. За своїм соціально-економічним становищем поділялися на “кращих”, “середніх” та “молодших”.

Шляхта – в Польщі, Великому князівстві Литовському і Речі Посполитій це назва світської знаті, привілейованої частини суспільства, польський відповідник російського дворянства.

Юрїїв день – 26 листопада за старим стилем, церковне свято присвячене святому Георгію (Юрію) Побідоносцю. За традицією в цей день селяни могли переходити від одного поміщика до іншого, оскільки до цього часу закінчувався річний цикл сільськогосподарських робіт і відбувався розрахунок за грошовими і натуральними зобов’язаннями селян на користь їхніх власників і по державних податках. Право переходу селян було обмежено під час “заповітних років” у 1590-х рр., а у 1649 р. Соборним уложенієм заборонене.

Язичництво – позначення нехристиянських релігій, у широкому розумінні – політеїстичних, багатобожницьких. У сучасній науці переважає термін “багатобожжя”. Слов’янські язичницькі боги уособлювали стихії природи: Перун – громовержець, Дажбог – бог Сонця. Поруч з ними існували нижчі демони – лісовик, домовик, мавки, русалки т. ін. Після запровадження християнства окремі язичницькі боги трансформувалися у християнських святих (Перун – пророк Ілля, Велес (покровитель худоби) – Власій і т.д.). Поступово язичництво було витіснене офіційною церквою в сферу народної культури. Окремі язичницькі свята стали святкуватися християнами.

Ярлик – пільгова грамота монгольських ханів світській і духовній знаті Північно-Східної Русі. У вузькому розумінні – право на князювання.

Ясак – натуральний податок з народів Поволжя (у XV – XVIII ст.), Сибіру та Півночі. Ясак вносився у казну хутром, іноді худобою. Існував до 1917 р.

ХРОНОЛОГІЯ

VI – IX ст.	Утворення племінних союзів східних слов'ян.
IX ст.	Поява ранньодержавних утворень східних слов'ян в Середньому Подніпров'ї та біля озера Ільмень.
860 р.	Спільний похід варягів та східних слов'ян на Константинополь
862 – 879 рр.	Правління Рюрика в Новгороді.
862 – 882 рр.	Правління Аскольда і Дири в Києві.
882 – 912 рр.	Правління князя Олега в Києві.
907 р.	Похід Олега на Константинополь. Укладення русько-візантійського договору
912 – 945 рр.	Правління князя Ігоря в Києві.
944 р.	Похід Ігоря на Константинополь.
945 – 972 рр.	Правління княгині Ольги в Києві.
957 р.	Посольство княгині Ольги до Константинополя.
960 – 972 рр.	Правління князя Святослава Ігоревича.
965 р.	Розгром Святославом Хозарського каганату.
968 – 971 рр.	Походи князя Святослава у Болгарію, війни з Візантією та печенігами.
972 – 980 рр.	Міжусобиці в Києві після загибелі князя Святослава.
980 – 1015 рр.	Правління князя Володимира Святославовича (Великого).
988 р.	Запровадження християнства в Київській Русі.
1015 – 1019 рр.	Міжусобиці між синами Володимира Святославовича.
1019 – 1054 рр.	Правління князя Ярослава Володимировича (Мудрого).
1036 р.	Розгром печенігів і початок будівництва Софійського собору в Києві.
1043 р.	Останній похід русичів на Константинополь.
1054 р.	Початок правління синів Ярослава Мудрого (в Києві – Ізяслав Ярославович).
1068 р.	Перший напад половців на руські землі. Поразка Ярославичів на р. Альта.
1097 р.	З'їзд руських князів у м. Любеч. Початок роздробленості Київської Русі.
1103 – 1125 рр.	Успішні походи Володимира Всеволодовича Мономаха проти половців.
1108 р.	Заснування міста Володимир-на-Клязьмі.
1113 – 1125 рр.	Правління Володимира Всеволодовича Мономаха у Києві.
1125 – 1132 рр.	Правління в Києві Мстислава Володимировича.
1125 – 1132 рр.	Князювання Юрія Володимировича Долгорукого в Ростовсько-Суздальській землі.
1135 – 1136 рр.	Вигнання князя з Новгорода. Початок існування Новгородської боярської республіки.

1147 р.	Перша літописна згадка про Москву.
1149 – 1151, 1155 – 1157 рр.	Князювання в Києві Юрія Володимировича Долгорукого.
1157 – 1174 рр.	Правління Андрія Боголюбського у Володимиро-Суздальському князівстві.
1169 р.	Захоплення Андрієм Боголюбським Києва.
1170 р.	Поразка Андрія Боголюбського від новгородців.
1174 р.	Загибель Андрія Боголюбського.
1174 – 1176 рр.	Княжі міжусобиці у Володимиро-Суздальському князівстві.
1176 – 1212 рр.	Правління у Володимиро-Суздальському князівстві брата Андрія Боголюбського Всеволода Юрійовича Велике Гніздо.
1185 р.	Похід Новгород-сіверського князя Ігоря Святославовича проти половців.
1199 р.	Утворення Галицько-Волинського князівства.
1205 – 1264 рр.	Правління галицько-волинського князя Данила Романовича (Галицького).
1209 р.	Перша літописна згадка про м. Твер.
1212 – 1216, 1218 – 1238 рр.	Правління Юрія Всеволодовича у Володимиро-Суздальському князівстві.
31 травня 1223 р.	Розгром половецьких і руських військ монголо-татарами на р. Калка.
1236 – 1251 рр.	Князювання у Новгороді Олександра Ярославовича (Невського).
1237 – 1241 рр.	Монголо-татарська навала на руські землі. Завоювання ханом Батием Русі.
Грудень 1937 р.	Взяття монголами Рязані.
Січень – лютий 1238 р.	Захоплення і зруйнування монголами Коломни, Москви, Володимира, Ростова, Суздаля, Ярославля, Костроми, Углича, Твері, Переяслава-Залеського, Торжка та ін. міст Північно-Східної Русі.
1239 р.	Вторгнення військ Батия в південно-руські землі. Зруйнування Переяслава, Чернігова.
1240 – 1241 рр.	Захоплення рицарями Лівонського ордену руських фортець Ізборськ, Псков, Копор'є.
Серпень – грудень 1240 р.	Облога і захоплення Києва військами Батия.
15 липня 1240 р.	Невська битва. Розгром військом Олександра Ярославовича шведського війська.
5 квітня 1241 р.	Льодове побоїще. Розгром Олександром Ярославовичем рицарів Лівонського ордену на Чудському озері.
1240-ві рр.	Утворення Золотої Орди.
1252 – 1263 рр.	Правління Олександра Ярославовича Невського у Володимирі.

- 1255 – 1257 рр. Перепис населення Північно-Східної Русі монголо-татарами з метою запровадження єдиної системи сплати данини.
- 1257 р. Повстання у Новгороді проти перепису.
- 1262 р. Антимонгольські повстання в Ростові, Суздалі, Володимирі та Ярославлі.
- 1264 – 1272 рр. Правління у Володимирі Ярослава Ярославовича Тверського.
- 1266 – 1282 рр. Участь руських князів у походах Золотої Орди на Кавказ, Візантію, Лівонський орден та Литву.
- 1282 – 1303 рр. Князювання у Москві Данила Олександровича (сина Олександра Невського).
- 1299 р. Переїзд митрополита Максима з Києва до Володимира-на-Клязьмі.
- 1301 – 1303 рр. Приєднання до Москви Коломни та Можайська.
- 1303 – 1325 рр. Правління у Москві Юрія Даниловича. Початок боротьби між Твер'ю і Москвою за Велике князівство Володимирське.
- 1325 – 1340 рр. Правління у Москві Івана I Даниловича Калити.
- 1325 р. Переїзд до Москви із Володимира митрополита Петра.
- 1327 р. Повстання в Твері проти Золотої Орди.
- 1340 – 1353 рр. Правління у Москві Симона Івановича Гордого.
- 1353 – 1359 рр. Правління у Москві Івана II Красного.
- 1359 – 1386 рр. Правління у Москві Дмитра Івановича Донського (з 1362 р. – великий князь володимирський).
- 8 вересня 1380 р. Куликовська битва. Перемога військ Дмитра Донського над військами ординського темника Мамаю.
- 1382 р. Початок використання в Москві вогнепальної зброї. Карбування власної монети.
- 1389 – 1425 рр. Правління у Москві Василя I Дмитровича.
- 1395 р. Розгром Тамерланом Золотої Орди. Перенесення ікони Володимирської Божої Матері із Володимира-на-Клязьмі до Москви.
- 1397 р. Приєднання міст Бежецький Верх, Вологда, Великий Устюг до Москви. Початок підкорення Московськими князями земель комі та волзьких болгар.
- 1404 р. Приєднання Смоленська до Литви.
- 1408 р. Облога Москви ханом Едигеєм.
- 15 липня 1410 р. Грюнвальдська битва. Розгром об'єднаною польсько-литовсько-руським військом рицарів Тевтонського ордену.
- 1425 – 1462 рр. Князювання (з перервами) у Москві Василя II Васильовича (Темного).
- 1425 – 1453 рр. Міжусобна війна у Великому Московському князівстві.

- 1446 р. Захоплення Москви князем Дмитром Шемякою. Осліплення Василя II Темного.
- 1450-ті рр. Початок обмеження права селян переходити від одного до іншого землевласника.
- 1450 р. Повернення Василя II на великокняжий московський престол.
- 1456 р. Перемога московського війська над новгородцями під Старою Русою. Початок обмеження новгородських вольностей.
- 1458 р. Остаточний поділ Київської митрополії на Київську і Московську.
- 1462 – 1505 рр. Правління у Москві Івана III Васильовича.
- 1463 р. Приєднання Ярославського князівства до Москви.
- 1467 – 1469 рр. Походи московського війська на Казань.
- 1471 р. Перший похід Івана III на Новгород. Поразка новгородського війська на р. Шелонь.
- 1472 р. Одруження Івана III із Софією (Зоєю) Палеолог, племінницею останнього візантійського імператора.
- 1472 р. Приєднання Пермської землі до Москви.
- 1474 р. Приєднання до Москви Ростовського князівства.
- 1477 р. Другий похід Івана III на Новгород. Приєднання Новгорода до Московської держави.
- 1480 р. Похід хана Ахмата на Москву. Стояння ординського і московського військ на р. Угра. Ліквідація монгольського іґа на Русі.
- 1483 р. Похід московського війська на Зауралля і в Югорську землю.
- 1484 – 1485 рр. Походи Івана III на Твер. Приєднання Тверського князівства до Москви.
- 1487 р. Виведення боярських родин із Новгорода і поселення їх на землях Великого князівства Московського.
- 1487 р. Похід московських військ на Казань.
- 1489 р. Приєднання до Москви В'ятки та Арської землі (Удмуртії).
- 1480-1490-ті рр. Поширення єресі “жидовстуючих” та ідей нестяжательства та йосифлянства у Московській державі.
- 1492 – 1494 рр. Війна Івана III з Литвою. Приєднання до Москви Вязьми та Верховських князівств.
- 1496 – 1497 рр. Московсько-шведська війна.
- 1497 р. Видання “Судебника” Івана III. Встановлення єдиного терміну переходу селян (тиждень до і тиждень після Юрієвого дня – 26 листопада).
- Біля 1500 р. Написання “Сказання про князів Володимирських” з обґрунтуванням походження правлячої династії

	Рюриковичів від римського імператора Августа.
1503 р.	До Московської держави перейшли Чернігів, Брянськ, Путивль, Гомель і частина Смоленщини.
1505 – 1533 рр.	Правління у Московській державі Василя III Івановича.
1507 р.	Перший набіг кримських татар на Москву.
1510 р.	Приєднання Пскова до Москви. Послання монаха Псковського Єліазарового монастиря Філофея до Великого князя Московського Василя III, в якому висувається ідея “Москва – III Рим”.
1514 р.	Захоплення Смоленська військами Василя III.
Червень – серпень	Набіг кримського хана Мухамед-Гірея і казанського хана Сагиб-Гірея на Москву.
1521 р.	
1533 – 1584 рр.	Правління великого князя Московського (з 1547 р. царя) Івана IV Грозного.
1533 – 1538 рр.	Регентство великої княгині Олени Глинської, вдови Василя III.
7 січня 1547 р.	Вінчання Івана IV на царство.
1547 – 1550 рр.	Невдалі походи московських військ на Казань.
1549 р.	Створення системи приказів.
1550 р.	Видання “Судебника” Івана IV.
1551 р.	“Стоглавий собор” Російської православної церкви.
1551 – 1557 рр.	Приєднання до Москви Чувашії та Башкирії.
2 жовтня 1552 р.	Взяття московськими військами Казані. Приєднання Казанського ханства до Московської держави.
1556 р.	Приєднання Астрахані до Московської держави.
1558 – 1583 рр.	Лівонська війна.
1564 р.	Видання Іваном Федоровим у Москві “Апостола” – першої російської друкованої книги.
3 лютого 1565 р.	Запровадження Іваном IV Грозним опричнини.
1569 р.	Похід Івана Грозного на Новгород і Псков.
1571 р.	Спалення Москви кримським ханом Девлет-Гіреєм.
1572 р.	Ліквідація опричнини.
1581 р.	Початок запровадження заповітних років.
26 жовтня 1581 р.	Захоплення військом отамана Єрмака столиці Сибірського ханства Кашлика.
1584 – 1598 рр.	Царювання Федора Івановича.
24 листопада	Встановлення 5-річного терміну розшуку селян втікачів.
1597 р.	
1584 р.	Заснування Архангельська.
1586 р.	Заснування Воронежа, Самари, Тюмені, Уфи, Тобольська.
26 січня 1589 р.	Створення в Московській державі патріархії. Вибрання патріархом митрополита Іова.
1589 р.	“Судебник” царя Федора Івановича.
1590 – 1593 рр.	Московсько-шведська війна. повернення фортець Івангород, Ям, Копор’є.

1593 р.	Скасування Юрієвого дня.
1596 р.	Брестська церковна унія.
6 січня 1598 р.	Смерть Федора Івановича. Припинення династії Рюриковичів.
1598 – 1605 рр.	Царювання Бориса Федоровича Годунова.
1601 – 1603 рр.	Голод у Московській державі.
1603 р.	Селянське повстання під керівництвом Хлопка.
1604 р.	Похід Лжедмитрія I на Москву.
1605 – 1606 рр.	Правління Лжедмитрія I.
17 травня 1606 р.	Повстання у Москві проти поляків. Вбивство Лжедмитрія I.
1606 – 1610 рр.	Царювання Василя IV Шуйського.
1606 – 1607 рр.	Селянське повстання під керівництвом Івана Болотнікова.
9 березня 1607 р.	“Уложеніє” Василя Шуйського. Встановлення 15-річного терміну розшуку селян-втікачів.
10 жовтня 1607 р.	Придушення військами Василя Шуйського повстання Івана Болотнікова.
1608 р.	Початок походу Лжедмитрія II на Москву.
1609 – 1618 рр.	Польсько-шведське вторгнення у Московську державу.
Грудень 1609 р.	Втеча Лжедмитрія II до Калуги.
17 липня 1610 р.	Скинення царя Василя IV Шуйського з московського трону. Проголошення російським царем польського королевича Владислава.
1610 – 1613 рр.	Правління “Семибоярщини” на чолі з князем Мстиславським.
Жовтень 1610 р.	Окупація Москви польськими військами.
Січень – березень 1611 р.	Формування першого народного ополчення на чолі з П. Ляпуновим проти поляків
Липень 1611 р.	Захоплення Новгороду шведами. Розпад першого ополчення.
Вересень – жовтень 1611 р.	Створення у Нижньому Новгороді другого ополчення на чолі з Кузьмою Мініним та князем Д. Пожарським.
26 жовтня 1612 р.	Капітуляція польського гарнізону у Кремлі.
Січень 1613 р.	Скликання Земського собору у Москві.
21 лютого 1613 р.	Обрання Земським собором на російський трон Михайла Федоровича Романова. Початок династії Романових.
1613 – 1645 рр.	Царювання Михайла Федоровича Романова.
27 лютого 1617 р.	Столбовський “Вічний мир” зі Швецією.
1 грудня 1618 р.	Деулінське перемир’я між Московською державою і Річчю Посполитою.
1632 – 1634 рр.	Російсько-польська (Смоленська) війна.
1634 р.	Укладення Поляновського мирного договору між Москвою та Річчю Посполитою. Зречення Владислава IV від руського престолу.
1645 – 1676 рр.	Царювання Олексія Михайловича.

1648 р. 29 січня 1649 р.	“Соляний бунт” у Москві. Прийняття Земським собором “Соборного уложенія” Олексія Михайловича.
1653 р. 8-9 січня 1654 р.	Початок церковних реформ патріарха Нікона. Переяславська рада. Початок приєднання українських земель до Росії.
1654 – 1667 рр. 1656 – 1658 рр. 21 червня 1661 р.	Російсько-польська війна. Російсько-шведська війна. Укладення Кардиського мирного договору між Московською державою і Швецією.
30 січня 1667 р. 1670 – 1671 рр.	Андрусівське перемир’я між Річчю Посполитою і Росією. Селянсько-козацьке повстання під проводом Степана Разіна.
1676 – 1681 рр. 1676 – 1682 рр. 1679 р.	Російсько-турецька війна. Царювання Федора Олексійовича. Запровадження подимного оподаткування замість посошного.
1682 р. Квітень 1682 р. 1682 – 1696 рр. 1682 – 1689 рр.	Скасування місництва. Стрілецький бунт у Москві. Спільне правління братів Івана V і Петра I. Правління царівни Софії Олексіївни – регентші при малолітніх царях.
6 травня 1686 р. 1687 р.	Вічний мир Російської держави з Річчю Посполитою. Заснування Елліно-грецької (з 1701 р. Слов’яно-греко-латинської) академії у Москві.
1687, 1689 рр. 27 серпня 1689 р. 1696 – 1725 рр. 19 липня 1696 р. 1697 – 1698 рр. 1700 – 1721 рр. 2 січня 1703 р. 16 травня 1703 р. 1707 – 1708 рр.	Кримські походи В. Голіцина. Нерчинський мирний договір з Китаєм. Одноосібне правління Петра I. Взяття турецької фортеці Азов Петром I. “Велике посольство” Петра I в Європу. Північна війна Росії зі Швецією. Поява першої російської газети “Ведомости”. Заснування Санкт-Петербурга. Селянсько-козацьке повстання під керівництвом Кіндрата Булавіна.
Липень 1708 р. 28 вересня 1708 р. 27 червня 1709 р. Травень-липень 1711 р. 27 липня 1714 р. 30 серпня 1721 р.	Перехід Івана Мазепи на сторону Швеції проти Росії. Розгром шведських військ під с. Лесная. Полтавська битва. Поразка шведської армії. Прутський похід Петра I. Розгром шведів російським флотом біля мису Гангут. Ніштадський мирний договір Росії зі Швецією. Завершення Північної війни.
11 жовтня 1721 р.	Проголошення Петра I імператором. Закріплення за Московським царством назви “Російська імперія”.

13 січня 1722 р.	Видання “Табелю про ранги”.
1722 – 1723 рр.	Російсько-перська війна.
1724 р.	Створення Російської академії наук.
28 січня 1725 р.	Смерть Петра I.
1725 – 1727 рр.	Правління імператриці Катерини I.
1725 – 1730 рр.	Перша Камчатська експедиція В. Беринга.
1727 – 1730 рр.	Правління імператора Петра II.
Січень 1730 р.	Обрання на російський трон дочки Івана V Анни Іванівни.
1730 – 1740 рр.	Правління Анни Іванівни. “Біронівщина”.
1735 – 1739 рр.	Російсько-турецька війна.
17 жовтня 1740 р.	Проголошення російським імператором Івана VI Антоновича.
8 листопада 1740 р.	Початок правління Анни Леопольдівни.
1741 – 1743 рр.	Російсько-шведська війна.
1741 – 1761 рр.	Правління Єлизавети Петрівни.
12 січня 1755 р.	Заснування Московського університету.
1756 – 1762 рр.	Участь Росії у Семилітній війні на боці Австрії, Франції, Іспанії, Саксонії і Швеції проти Пруссії, Великобританії та Португалії.
25 грудня 1761 р.	Смерть Єлизавети Петрівни. Початок правління Петра III.
29 червня 1762 р.	Двірцевий переворот. Прихід до влади Катерини II.
1764 р.	Ліквідація Гетьманщини в Україні.
1768 – 1774 рр.	Російсько-турецька війна.
25 липня 1772 р.	Підписання Петербурзької конвенції про перший поділ Речі Посполитої між Росією, Пруссією та Австрією. Приєднання до Росії Лівонії та східної частини Білорусії.
1772 р.	Перемоги О. Суворова над турками.
1773 – 1775 рр.	Селянсько-козацьке повстання під проводом Омеляна Пугачова.
10 липня 1774 р.	Укладення Кючук-Кайнарджийського мирного договору між Росією та Туреччиною.
28 лютого 1783 р.	Маніфест Катерини II про приєднання Криму до Росії.
21 квітня 1785 р.	“Жалувана грамота дворянству” та “Грамота на права і вигоди містам Російської імперії”.
1787 – 1791 рр.	Російсько-турецька війна.
1788 – 1790 рр.	Російсько-шведська війна.
29 грудня 1791 р.	Яський мирний договір між Росією та Туреччиною. Визнання Туреччиною приєднання Криму до Росії.
12 січня 1793 р.	Другий поділ Речі Посполитої. Перехід до Росії Правобережної України та більшої частини Білорусії.
13 жовтня 1795 р.	Третій поділ Речі Посполитої. Перехід до Росії Литви, Курляндії, Західної Білорусі та частини Західної України (Волинь, Холмщина).
6 листопада 1796 р.	Смерть Катерини II.

1796 – 1801 рр. 1799 р.	Правління імператора Павла I. Участь Росії в антинаполеонівських коаліціях. Італійський та Швейцарський походи О. Суворова.
11 лютого 1801 р. 1801 – 1825 рр. 20 лютого 1803 р. 1803 – 1804 рр. 1803 – 1806 рр.	Вбивство Павла I та дворцевий переворот. Правління імператора Олександра I. Указ Олександра I про “вільних хліборобів”. Приєднання до Росії Грузії. Перше кругосвітнє плавання російських кораблів (І. Крузенштерн і Ю. Лисянський на кораблях “Надежда” та “Нева”).
1804 р.	Створення Казанського університету. Запровадження автономії для університетів.
1804 – 1813 рр. 1805 р. 1805 – 1807 рр.	Російсько-перська війна. Створення Харківського університету. Участь Росії у антинаполеонівських коаліціях. Поразки росіян під Аустерліцом (20 листопада 1805 р.), Прейсіш-Ейлау (26-27 січня 1807 р.), Фрідландом (2 червня 1807 р.).
1806 – 1812 рр. 13-28 червня 1807 р.	Російсько-турецька війна. Зустріч Наполеона з Олександром I у м. Тільзіт. Укладення Тільзітського мирного договору між Росією та Францією.
1808 – 1809 рр.	Російсько-шведська війна. Приєднання Фінляндії до Росії.
12 червня 1812 р.	Вторгнення армії Наполеона в Росію. Початок Вітчизняної війни російського народу.
26 серпня 1812 р. 2 вересня 1812 р. 12 жовтня 1812 р.	Бородінська битва. Вступ військ Наполеона до Москви. Поразка французьких військ під Малоярославцем. Початок втечі французів із Росії.
14-16 листопада 1812 р. 1813 – 1814 рр. 24 жовтня 1813 р.	Остаточний розгром французької армії при переправі через річку Березина. Закордонний похід російської армії у Європу. Гюлістанський мир з Персією. Приєднання до Росії Азербайджану та Дагестану.
Вересень 1814 – 28 травня 1815 р.	Віденський конгрес. Перерозподіл сил у Європі після скинення Наполеона. Перехід Герцогства Варшавського до Росії.
14 вересня 1815 р.	Створення Священного союзу (Росії, Австрії та Пруссії) проти революційних і демократичних рухів у Європі.
Лютий 1816 р.	Створення “Союзу порятунку” – першої таємної організації декабристів.
1817 – 1864 рр.	Кавказька війна. Підкорення Росією Північного Кавказу – Черкесія, Чечня, Осетія та ін.
1819 р.	Створення університету у Санкт-Петербурзі.

1819 – 1820 рр. 14 грудня 1825 р.	Заворушення серед військових поселенців. Повстання декабристів на Сенатській площі у Санкт-Петербурзі.
1825 – 1855 рр. 1826 – 1828 рр. 1828 – 1829 рр. 1837 р.	Правління імператора Миколи I. Російсько-перська війна. Російсько-турецька війна. Відкриття першої в Росії залізниці (між Петербургом та Царським Селом).
1851 р. Жовтень 1853 – березень 1856 рр. 1855 – 1881 рр. 18 березня 1856 р.	Відкриття залізниці Петербург – Москва. Кримська війна Росії проти Туреччини, Англії та Франції. Правління імператора Олександра II. Підписання Росією Паризького мирного договору про завершення Кримської війни.
Серпень 1856 р. 19 лютого 1861 р.	Амністія декабристам засланим до Сибіру у 1826 р. Маніфест Олександра II про звільнення селян від панщини.
1864 р. 18 березня 1867 р. 1868 р. 1870 р. 1873 р.	Земська та судова реформи. Продаж Росією Аляски та Алеутських островів США. Приєднання до Росії Бухари на правах автономії. Міська реформа в Російській імперії. Встановлення російського протекторату над Хівінським ханством.
25 травня 1873 р. 1877 – 1878 рр. 19 лютого 1878 р.	Остаточне оформлення “Союзу трьох імператорів”. Російсько-турецька війна. Підписання Сан-Стефанського мирного договору між Росією та Туреччиною.
1 червня – 1 липня 1878 р. 1 березня 1881 р. 1881 – 1894 рр.	Берлінський конгрес. Перегляд умов Сан-Стефанського мирного договору з Туреччиною. Вбивство Олександра II народовольцями. Правління імператора Олександра III. Проведення контрреформ.
1894 – 1917 рр. Листопад 1895 р.	Правління імператора Миколи II. Об’єднання марксистських гуртків у Санкт-Петербурзі в “Союз за визволення робітничого класу” на чолі з В. Леніним
1897 р. Березень 1898 р.	Грошова реформа С. Вітте. Утворення Російської соціал-демократичної робітничої партії (РСДРП). 1-й з’їзд РСДРП в Мінську.
1899 – 1903 рр. 1901 – 1902 рр. Липень-серпень 1903 р.	Промислова криза. Створення Партії соціалістів-революціонерів (есерів). 2-й з’їзд РСДРП. Розкол партії на “більшовиків” (очолюваних В. Леніним) та “меншовиків” (очолюваних Л. Мартовим).
26 січня 1904 р.	Початок російсько-японської війни. Загибель крейсера

- 27 січня – 20 грудня 1904 р.
9 січня 1905 р. “Варяг” і канонерського човна “Корєєць”. Оборона військово-морської фортеці Порт-Артур.
- 25 лютого 1905 р.
14-15 травня 1905 р. “Кривава неділя”. Розстріл урядовими військами демонстрації робітників. Початок першої революції в Росії.
- 14 червня 1905 р. Поразка російських військ під Мукденом.
- 23 серпня 1905 р. Розгром японським флотом другої Тихоокеанської ескадри під командуванням З. Рождественського у Цусімській протоці.
- 17 жовтня 1905 р. Початок бунту матросів на броненосці “Князь Потьомкін Таврійський”. Хвилювання в Одесі.
- 3 листопада 1905 р. Підписання Портсмутського мирного договору між Росією та Японією. Росія втратила Порт-Артур та південний Сахалін.
- 10 листопада 1905 р. Проголошення Височайшого маніфесту Миколи II про дарування громадянських свобод населенню Росії та надання Державній думі законодавчих повноважень.
- 8-19 грудня 1905 р.
Літо 1906 р. Маніфест Миколи II про зменшення викупних платежів селян.
- 8 липня 1906 р. Утворення право ліберальної партії “Союз 17 жовтня” (октябристи).
- 5 жовтня 1906 р. Початок збройного повстання у Москві.
- 9 листопада 1906 р. Масові селянські заворушення.
- 3 червня 1907 р. Призначення міністра внутрішніх справ П. Столипіна головою Ради міністрів.
- 18 серпня 1907 р. Надання селянам рівних з іншими станами прав щодо державної служби, вибору місця проживання. Скасування тілесних покарань за вироками волосних судів.
- 5 вересня 1907 р.
1912 р. Указ Миколи II про надання селянам права вільно виходити із общини разом із земельним наділом. Початок аграрної реформи П. Столипіна.
- 25 червня 1912 р. Маніфест Миколи II про розпуск 2-ї Державної думи і новий виборчий закон. Початок контрреволюції.
- 19 липня 1914 р. Російсько-англійська угода про перерозподіл сфер впливу в Ірані, Афганістані та інших регіонах Азії. Остаточне оформлення англо-російсько-французького союзу (Антанта).
- Смерть П. Столипіна.
- Посилення впливу при імператорському дворі Г. Распутіна.
- Таємна російсько-японська конвенція про розподіл сфер впливу у Північно-Східному Китаї та Внутрішній Монголії.
- Оголошення Німеччиною війни Росії. Початок Першої

	світової війни.
24 липня 1914 р.	Оголошення Австро-Угорщиною війни Росії.
4 серпня –	Східно-Прусська операція.
2 вересня 1914 р.	
5 серпня –	Галицька битва.
8 вересня 1914 р.	
20 жовтня 1914 р.	Оголошення Росією війни Туреччині.
Квітень 1915 р.	Відступ російських військ з Галичини.
Липень 1915 р.	Відступ російських військ із Царства Польського.
Травень – липень 1916 р.	Наступ російських військ на Південно-Західному фронті (“Брусиловський прорив”).
17 грудня 1916 р.	Вбивство Г. Распутіна.
Лютий 1917 р.	Запровадження в Петрограді карткової системи розподілу хліба та іншого продовольства. Початок народних заворушень.
25 лютого 1917 р.	Загальний страйк у Петрограді. Указ Миколи II про розпуск 4-ї Державної думи. Відмова Думи виконувати указ.
26 лютого 1917 р.	Розстріл демонстрацій у Петрограді.
2 березня 1917 р.	Створення Тимчасовим комітетом Державної думи Тимчасового уряду на чолі з князем Г. Львовим.
2 березня 1917 р.	Відречення імператора Миколи II від влади на користь великого князя Михайла Олександровича.
3 березня 1917 р.	Відречення Михайла Олександровича від прав на російський престол.
8 березня 1917 р.	Арешт імператорської сім’ї.
3 квітня 1917 р.	Повернення з еміграції більшовицьких лідерів на чолі з В. Леніним.
Квітень 1917 р.	Політична криза викликана заявами міністрів Тимчасового уряду про наміри Росії продовжувати війну до переможного кінця. Посилення впливу більшовиків у російському суспільстві. Перехід більшовиків в опозицію до Тимчасового уряду.
10 червня 1917 р.	Проголошення Центральною Радою в Києві незалежності України.
25 – 30 серпня 1917 р.	Заколот Л. Корнілова. Спроба російських військових захопити владу.
1 вересня 1917 р.	Проголошення Росії республікою. Тимчасовий уряд очолив О. Керенський.
25 – 26 жовтня 1917 р.	Більшовицький переворот у Петрограді. Арешт членів Тимчасового уряду. II-й Всеросійський з’їзд Рад. Прийняття декретів про мир і про землю. Створення Тимчасового робітничо-селянського уряду виключно із більшовиків – Ради народних комісарів (Раднарком (РНК)), очоленої В. Леніним. Початок Громадянської

	війни в Росії.
26 жовтня – 1 листопада 1917 р.	Похід генерала П. Краснова на Петроград і його поразка.
Жовтень 1917 – січень 1918 р.	Встановлення влади більшовиків в основних центрах Росії.
2 листопада 1917 р. 2 грудня 1917 р.	Початок Білого руху в Росії. Укладення на переговорах у Бресті перемир'я із країнами Троїстого союзу – Німеччиною, Австро-Угорщиною та Туреччиною.
6 січня 1918 р. 10 – 18 січня 1918 р.	Розгін більшовиками Установчих зборів у Петрограді. III-й Всеросійський з'їзд Рад. Проголошення Російської Радянської Федеративної Соціалістичної Республіки (РРФСР).
1 (14) лютого 1918 р.	Запровадження григоріанського календаря.
3 березня 1918 р.	Підписання у Бресті мирного договору з Німеччиною та її союзниками на німецьких умовах. Втрата Росією Польщі, Латвії, Естонії, частини Білорусії, визнання незалежності України, Фінляндії, розпуск російської армії.
Березень – квітень 1918 р.	Висадка англійського та американського десанту у Мурманську, французького в Одесі, японського у Владивостоці.
12 березня 1918 р. 13 квітня 1918 р. 9 травня 1918 р.	Перенесення столиці РРФСР із Петрограда до Москви. Добровольчу армію очолив генерал А. Денікін. Декрет уряду більшовиків про заходи по боротьбі із “куркульством”, яке приховує хлібні залишки. Початок політики “воєнного комунізму”.
16 липня 1918 р.	Вбивство у Єкатирибурзі Миколи II та членів його родини.
18 листопада 1918 р.	Встановлення в Омську диктатури адмірала О. Колчака.
Січень 1918 р. 11 січня 1919 р.	Створення Збройних Сил Півдня Росії. Декрет РНК про продрозверстку.
Лютий – травень 1919 р.	Наступ військ О. Колчака, М. Юденича та А. Денікіна на Москву. Їхня поразка.
27 березень 1920 р. 25 квітня – 12 жовтня 1920 р.	Передача А. Денікіним влади П. Врангелю. Війна між РРФСР та Польщею.
Серпень 1920 – червень 1921 р.	Селянське повстання у Тамбовській та Воронежській губерніях під керівництвом А. Антонова. Його розгром Червоною Армією під командуванням М. Тухачевського.
28 жовтня – 17 листопада 1920 р.	Наступ Червоної Армії проти військ П. Врангеля. Встановлення радянської влади в Криму. Завершення Громадянської війни.
8 – 16 березня	X з'їзд РКП (б). Рішення про перехід до Нової

1921 р. 18 березня 1921 р.	економічної політики (НЕП). Ризький мирний договір із Польщею. Закріплення за Польщею Західної України та Західної Білорусії.
Серпень 1921 р. 30 грудня 1922 р.	Початок антирелігійної кампанії в Росії. 1-й з'їзд Рад радянських республік (Російської, Української, Білоруської та Закавказької). Проголошення створення Союзу Радянських Соціалістичних Республік (СРСР).
21 січня 1924 р. 26 січня – 2 лютого 1924 р.	Смерть В. Леніна. 2-й з'їзд Рад СРСР. Ухвалення Конституції СРСР.
Грудень 1925 р.	Оголошення курсу на “індустріалізацію” Радянського Союзу.
Грудень 1927 р.	Розгром антисталінської опозиції. Початок примусової колективізації сільського господарства.
23 – 29 квітня 1929 р. 27 грудня 1929 р. 30 січня 1930 р.	Затвердження 16-ю конференцією ВКП(б) першого п'ятирічного плану на 1929 – 1932 рр. Початок суцільної колективізації в СРСР. Постанова ЦК ВКП(б) про ліквідацію куркульських господарств у районах суцільної колективізації. Початок масових репресій спрямованих проти заможного селянства.
7 квітня 1930 р.	Розширення системи концтаборів. Реформування ГУЛугу – Головного управління таборами СРСР.
1932 – 1933 рр. 7 серпня 1932 р.	Масовий голод в Україні. Прийняття закону про охорону соціалістичної законності (закон “про 5 колосків”). Запровадження смертної кари за розкрадання колгоспного і кооперативного майна.
26 січня – 10 лютого 1934 р. 8 червня 1934 р.	17-й з'їзд ВКП(б). Затвердження другого п'ятирічного плану. Закон про зраду Батьківщині. Запровадження смертної кари і колективної відповідальності членів сім'ї.
18 вересня 1934 р. 1 грудня 1934 р.	Прийняття СРСР в Лігу Націй. Вбивство у Ленінграді секретаря ЦК і Ленінградського обкому і міському ВКП(б) С. Кірова. Початок масових репресій в середині більшовицької партії.
1935 – 1936 рр.	Судові процеси у справах т. зв. “Ленінградського центру”, “Московського центру”, “терористичного троцькістсько-зіновієвського центру”.
15 травня 1935 р. 31 серпня 1935 р.	Початок роботи Московського метрополітену. Шахтар А. Стаханов перевиконав добову норму видобутку вугілля у 14 разів. Початок “стахановського руху”.
25 листопада – 5 грудня 1936 р.	Надзвичайний з'їзд Рад СРСР. Прийняття нової (“сталінської”) Конституції СРСР.

- 17 березня 1937 р. Закон, що забороняв селянам залишати колгоспи без згоди адміністрації.
- 1 квітня 1937 р. Офіційне повідомлення про виконання 2-ї п'ятирічки за 4 роки і 3 місяці.
- 1937 – 1938 рр. “Великий терор”. Арештовано понад 7 млн. осіб. З них 3 млн. померли чи були розстріляні.
- 29 липня – Збройний конфлікт між СРСР та Японією в районі озера Хасан (на кордоні з Маньчжурією та Кореєю).
- 11 серпня 1938 р. Жовтень 1938 р. Публікація книги “Історія ВКП (б). Короткий курс”, що закріпила ідеологічні догми сталінізму і містила фальсифіковану версію історії компартії і країни в цілому.
- 11 травня – Радянсько-японський конфлікт в районі р. Халкін-Гол у Монголії.
- 31 серпня 1939 р. 23 серпня 1939 р. Укладення пакту між СРСР та Німеччиною про ненапад терміном на 10 років (“пакт Молотова – Рібентропа”) з таємними протоколами про поділ сфер впливу між двома країнами у Центрально-Східній Європі.
- 1 вересня 1939 р. Напад Німеччини на Польщу. Початок Другої світової війни.
- 17 вересня 1939 р. Вступ Червоної Армії (згідно з таємним протоколом від 23 серпня 1939 р.) у східні райони Польщі. Офіційна мета – “запобігання захопленню Німеччиною” Західної України та Західної Білорусії.
- 28 вересня 1939 р. Договір про дружбу та кордони між СРСР та Німеччиною. Встановлення західного кордону СРСР по річках Буг та Нарев.
- 31 жовтня – Офіційне прийняття Західної України та Західної Білорусії до складу СРСР.
- 2 листопада 1939 р. 2 листопада 1939 р. Вступ частин Червоної Армії на територію Фінляндії. Початок радянсько-фінської (“зимової”) війни.
- 14 грудня 1939 р. Виключення СРСР з Ліги Націй.
- 12 березня 1940 р. Мирний договір з Фінляндією. Завершення радянсько-фінської війни.
- 15 – 17 червня 1940 р. Введення радянських військ в Латвію, Литву та Естонію (після пред’явлення урядам цих країн звинувачень у порушенні ними умов договору про взаємодопомогу).
- 28 – 30 червня 1940 р. Введення радянських військ в Румунію. Захоплення ними Бессарабії та Північної Буковини.
- 2 серпня 1940 р. Створення Молдавської РСР.
- 3 – 6 серпня 1940 р. Включення Латвії, Литви та Естонії до складу СРСР в якості союзних республік.
- 22 червня 1941 р. Напад Німеччини та її союзників на СРСР. Початок Великої Вітчизняної війни.

29 червня 1941 р.	Директива РНК СРСР та ЦК ВКП(б) про мобілізації всіх сил і засобів на опір німецьким загарбникам.
30 червня 1941 р.	Створення Державного комітету Оборони на чолі з Й. Сталіним.
Червень – липень 1941 р.	Окупація німецькими військами території Білорусії, Латвії, Литви, Естонії та Західної України.
10 липня –	Смоленська битва.
10 вересня 1941 р.	
10 липня 1941 р.	Початок оборони Ленінграда.
11 липня –	Оборона Києва.
19 вересня 1941 р.	
12 липня 1941 р.	Укладення угоди між СРСР та Великобританією про спільні дії у війні проти Німеччини.
Серпень 1941 р.	Початок наступу німецьких військ на Ленінград, Москву та Донбас і Крим.
5 серпня –	Оборона Одеси.
16 жовтня 1941 р.	
8 серпня 1941 р.	Створення Ставки Верховного Головнокомандування. Верховний Головнокомандуючий – Й. Сталін.
25 серпня 1941 р.	Вступ радянських та англійських військ на територію Ірану.
8 вересня 1941 р.	Початок блокади Ленінграда.
29 вересня –	Московська конференція представників СРСР, Великобританії та США з питань військового постачання.
1 жовтня 1941 р.	
30 жовтня 1941 р. –	Оборона Севастополя.
4 липня 1942 р.	
6 грудня 1941 р. –	Контрнаступ радянських військ під Москвою.
8 січня 1942 р.	
12 – 29 травня 1942 р.	Харківська битва. Оточення німецькими військами військ Південно-Західного фронту.
30 травня 1942 р.	Створення Центрального штабу партизанського руху при Ставці Верховного Головнокомандуючого.
28 липня 1942 р.	Наказ наркома оборони № 227 “Ні кроку назад” про створення загороджувальних загонів в тилу радянських військ і штрафних рот і батальйонів.
19 листопада 1942 р. – 2 лютого 1943 р.	Наступ радянських військ під Сталінградом. Оточення і ліквідація 330-тисячного угруповання німецьких військ. Початок корінного перелому у ході війни.
12 – 18 січня 1943 р.	Прорив блокади Ленінграда.
5 липня – 2 серпня 1943 р.	Курська битва.
3 серпня –	
1 листопада 1943 р.	“Рейкова війна” – серія операцій партизанських з’єднань з руйнування залізниць в тилу німецьких військ.

23 серпня 1943 р.	Звільнення Харкова.
25 серпня –	Битва за Дніпро.
23 грудня 1943 р.	
Вересень 1943 р.	Звільнення Сталіно, Новоросійська та Смоленська.
6 листопада 1943 р.	Звільнення Києва.
28 листопада –	Тегеранська конференція “Великої трійки” – голів урядів
1 грудня 1943 р.	СРСР (Й. Сталін), Великобританії (У. Черчилль) та США (Ф. Рузвельт). Обговорювалися питання спільного ведення війни і повоєнного світового устрою. Великобританія та США зобов’язалися відкрити другий фронт у Європі у травні 1944 р. Керівництво СРСР погодилося після розгрому Німеччини вступити у війну з Японією.
Грудень 1943 р. –	Звільнення від німецьких військ Правобережної України.
травень 1944 р.	
Січень – лютий 1944 р.	Корсунь-Шевченківська наступальна операція.
Квітень – травень 1944 р.	Кримська операція. Звільнення Криму.
10 квітня 1944 р.	Звільнення Одеси.
9 травня 1944 р.	Звільнення Севастополя.
Червень – серпень 1944 р.	Операція радянських військ “Багратіон”. Звільнення більшої частини Білорусії.
Липень – серпень 1944 р.	Львівсько-Сандомирська операція радянських військ.
20 – 29 серпня 1944 р.	Яссько-Кишинівська операція радянських військ.
Липень 1944 –	
травень 1945 р.	Військові операції радянських військ за межами СРСР у Польщі, Угорщині, Фінляндії, Румунії, Болгарії, Югославії, Словаччині, Німеччині та Чехії.
4 – 11 лютого 1945 р.	Кримська (Ялтинська) конференція керівників урядів СРСР (Й. Сталін), Великобританії (У. Черчилль) та США (Ф. Рузвельт). Узгоджено питання досягнення перемоги над Німеччиною, її подальшої демократизації, питання про створення ООН.
25 квітня –	Участь делегації СРСР у конференції Об’єднаних Націй у Сан-Франциско. Прийняття Статуту ООН.
26 червня 1945 р.	
8 травня 1945 р.	Підписання акту про повну капітуляцію німецьких збройних сил.
9 травня 1945 р.	День Перемоги СРСР над Німеччиною.
17 липня – 2 серпня 1945 р.	Берлінська (Потсдамська) конференція керівників урядів СРСР (Й. Сталін), Великобританії (У. Черчилль, з 28 липня К. Етлі) та США (Г. Трумен). Узгодження питань про західні кордони Польщі, Передачі частини Східної Пруссії СРСР.

8 серпня 1945 р.	Оголошення СРСР війни Японії.
9 серпня 1945 р.	Початок наступу радянських військ у Маньчжурії, Північній Кореї, Південному Сахаліні та Курильських островах.
2 вересня 1945 р.	Капітуляція Японії. Завершення Другої світової війни.
24 жовтня 1945 р.	Створення Організації Об'єднаних Націй (ООН).
25 лютого 1946 р.	Переименування Червоної Армії на Радянську Армію.
15 березня 1946 р.	Реформування Раднаркому у Раду Міністрів СРСР.
22 – 28 вересня 1947 р.	Створення Комінформу (Комуністичного інформаційного бюро) – органу, що координував діяльність комуністичних і робітничих партій Болгарії, Італії, Польщі, СРСР, Франції, Чехословаччини, Угорщини, Югославії та ін.
14 грудня 1947 р.	Постанова Ради міністрів СРСР “Про проведення грошової реформи та скасування карточок на продовольчі та промислові товари”.
Червень – серпень 1948 р.	Відновлення широкомасштабних репресій в СРСР. Заборона генетики, кібернетики. Репресії серед керівництва радянської армії. Погіршення радянсько-югославських взаємин.
5 – 8 січня 1949 р.	Створення Ради Економічної Взаємодопомоги (РЕВ), до якої увійшли Болгарія, Польща, Румунія, Чехословаччина, Угорщина та СРСР (згодом Албанія, Соціалістична Республіка В'єтнам, Німецька Демократична Республіка (НДР), Куба, Монгольська Народна Республіка).
Січень 1949 р.	Початок “боротьби з космополітизмом” в СРСР.
29 серпня 1949 р.	Випробування першої атомної бомби в СРСР.
5 березня 1953 р.	Смерть Й. Сталіна.
6 квітня 1953 р.	Припинення “справи лікарів”. Початок політичної “відлиги”.
16 – 17 червня 1953 р.	Придушення радянськими військами повстання у Берліні.
20 серпня 1953 р.	Офіційне повідомлення про випробування СРСР водневої бомби.
Вересень 1953 р.	Обрання на Пленумі ЦК КПРС першим секретарем М. Хрущова.
19 лютого 1954 р.	Передача Криму зі складу РСФРР до складу Української РСР.
27 червня 1954 р.	Початок експлуатації першої в світі атомної електростанції в м. Обнінськ Калужської області.
14 травня 1955 р.	Підписання у Варшаві Договору про дружбу, співробітництво і взаємодопомогу між Албанією, Болгарією, НДР, Польщею, Румунією, Угорщиною, СРСР та Чехословаччиною. Створення Організації

25 лютого 1956 р.	Варшавського Договору (ОВД), що протистояла НАТО. Виступ М. Хрущова на закритому засіданні XX з'їзду з доповіддю "Про культ особи і його наслідки".
23 жовтня – 4 листопада 1956 р. 4 жовтня 1957 р.	Повстання в Будапешті проти комуністичного режиму. Придушення його радянськими військами. Запуск в СРСР першого в світі штучного супутника Землі.
5 грудня 1957 р. 1957 – 1961 рр.	Спуск на воду атомного криголаму "Ленін". Соціально-економічні та адміністративні реформи в СРСР. Початок масового будівництва житла, укрупнення колгоспів, ліквідація "неперспективних" населених пунктів, грошова реформа.
12 квітня 1961 р.	Політ в космос першої людини – Ю. Гагаріна на кораблі-супутнику "Восток".
Жовтень 1962 р. Жовтень 1964 р.	Карибська криза у взаєминах між СРСР та США. Антихрущовська змова. Обрання на пост першого секретаря ЦК КПРС Л. Брежнєва, а на пост голови Ради Міністрів СРСР О. Косигіна.
5 грудня 1965 р.	Несанкціонована демонстрація на Пушкінській площі у Москві у зв'язку з арештом письменників Л. Синявського та Ю. Данієля.
1 червня 1966 р. 21 серпня 1968 р.	Запровадження щомісячної зарплати у колгоспах. Введення військ СРСР, Болгарії, НДР, Польщі, Угорщини у Чехословаччину для придушення спроб чехословацького керівництва лібералізувати соціалістичну систему.
1969 р.	Збройні конфлікти на радянсько-китайському кордоні в районі о. Даманський, Тасти, біля озера Жаланашколь.
Травень 1975 р. 30 липня 1975 р.	Початок експлуатації Байкало-Амурської магістралі. Підписання у Хельсінкі представниками 33 європейських держав, США та Канади Заключного акту наради з безпеки і співробітництва у Європі. Визнання повоєнних кордонів. Декларацію про захист прав людини.
7 жовтня 1977 р. 26 – 27 грудня 1979 р.	Прийняття нової Конституції СРСР. Вторгнення радянських військ в Афганістан.
10 листопада 1982 р.	Смерть Л. Брежнєва.
12 листопада 1982 р.	Обрання генеральним секретарем ЦК КПРС Ю. Андропова.
9 лютого 1984 р.	Смерть Ю. Андропова.
10 лютого 1984 р.	Обрання генеральним секретарем ЦК КПРС К. Черненка.
10 березня 1985 р.	Смерть К. Черненка.
11 березня 1985 р.	Обрання генеральним секретарем ЦК КПРС М. Горбачова.

23 квітня 1985 р.	Пленум ЦК КПРС. Курс на “прискорення економічного розвитку”. Початок “перебудови”.
25 лютого – 6 березня 1986 р.	XXVII з’їзд КПРС. Прийняття нової редакції Програми КПРС і основних напрямків економічного і соціального розвитку СРСР на 1986 – 1990 рр.
26 квітня 1986 р. 1986 р.	Аварія на Чорнобильській атомній електростанції. Ослаблення цензури. Лібералізація в’їзду і виїзду з СРСР. Легалізація підприємницької діяльності.
Лютий 1988 р.	Початок вірмено-азербайджанського конфлікту у Нагірному Карабасі.
Травень 1988 р.	Створення у Москві Демократичного союзу – першої опозиційної партії.
15 травня 1988 – 15 лютого 1989 р.	Виведення радянських військ із Афганістану.
26 листопада 1988 р.	Проголошення суверенітету Естонії.
26 березня 1989 р.	Перші демократичні вибори в СРСР. Успіх прихильників реформ.
25 травня – 9 липня 1989 р.	1-й з’їзд народних депутатів СРСР. Вибрання М. Горбачова головою Верховної Ради СРСР. Головою Ради Міністрів СРСР призначено М. Рижкова.
Травень 1989 р.	Проголошення Литвою та Вірменією суверенітетів.
Травень – липень 1989 р.	Міжнаціональні збройні зіткнення в Казахстані, Узбекистані, Абхазії, Вірменії, Азербайджані. Страйки шахтарів.
23 вересня 1989 р.	Проголошення суверенітету Азербайджаном.
12 – 24 грудня 1989 р.	2-й з’їзд народних депутатів СРСР. Засудження пакту Молотова-Рібентропа 1939 р.
11 березня 1990 р.	Проголошення незалежності Литви.
12 – 15 березня 1990 р.	3-й з’їзд народних депутатів СРСР. Скасування 6-ї статті Конституції СРСР про керівну роль КПРС. Запровадження поста президента СРСР. Обрання на з’їзді президентом М. Горбачова.
30 березня 1990 р.	Проголошення незалежності Естонії.
14 травня 1990 р.	Проголошення незалежності Латвії.
12 червня 1990 р.	Прийняття 1-м з’їздом народних депутатів РРФСР Декларації про державний суверенітет РРФСР.
14 – 16 червня 1990 р.	Згода керівництва СРСР на входження об’єднаної Німеччини в НАТО.
16 липня 1990 р.	Проголошення суверенітету України.
Серпень 1990 р.	Проголошення незалежності Вірменії.
Січень – липень 1991 р.	Погіршення соціально-економічної ситуації в СРСР. Наростання народного невдоволення. Страйки шахтарів.
1 липня 1991 р.	Припинення діяльності Організації Варшавського

- 19 серпня 1991 р. договору.
Створення Державного комітету з надзвичайного стану (ДКНС – ГКЧП). Ізоляція президента М. Горбачова в Криму. Оголошення надзвичайного стану в країні. Введення військ у Москву. Звернення президента РРФСР Б. Єльцина “До громадян Росії”. Початок масових мітингів і демонстрацій у Москві. Арешт учасників ДКНС.
- 21 серпня –
1 вересня 1991 р.
8 грудня 1991 р. проголошення незалежності Естонії, Латвії, України, Молдавії, Азербайджану, Узбекистану та Киргизії.
Заява президента РРФСР Б. Єльцина, президента України Л. Кравчука та голови Верховної Ради Білорусії С. Шушкевича про припинення існування СРСР та створення Співдружності Незалежних Держав (СНД).
- 25 грудня 1991 р. Заява М. Горбачова про відставку з поста президента СРСР.
- 25 грудня 1991 р. Перйменування РРФСР на Російську Федерацію.
2 січня 1992 р. Початок економічних реформ.
1 лютого 1992 р. Російсько-американська декларація про завершення “холодної війни”.
- 31 березня 1992 р. Підписання федеративного договору про розмежування повноважень між федеральними органами та органами республік (підписали всі республіки окрім Татарстану та Чечні).
- Березень – вересень
1993 р. Конституційна криза в Росії. Протистояння між президентом Б. Єльциним та Верховною Радою Російської Федерації (очолювана О. Руцьким та Р. Хасбулатовим).
- 2-4 жовтня 1993 р. Збройний конфлікт між прихильниками російського парламенту та вірними президенту військами. Штурм будинку Верховної Ради Російської Федерації. Арешт О. Руцького, Р. Хасбулатова та ін.
- 12 грудня 1993 р. Вибори до Ради Федерації та Державної Думи. Референдум по новому тексту Конституції Російської Федерації. Створення в Росії президентської форми правління державою та двопалатної моделі роботи парламенту.
- 23 лютого 1994 р. Прийняття Державною Думою постанови про амністію за політичні і економічні злочини (одержала поширення на учасників подій серпня 1991 р. та вересня-жовтня 1993 р.).
- 28 квітня 1994 р. Початок підписання учасниками політичних сил і громадських рухів “Договору про суспільну згоду” (“Договор об общественном согласии”).
- 10 серпня 1994 р. З’їзд прихильників Д. Дудаєва у Грозному. Заклик до

	проголошення “священної війни” проти Росії.
10-12 грудня 1994 р.	Введення в Чечню військ Міністерства оборони Російської Федерації. Початок Першої чеченської війни.
1 січня 1995 р.	Штурм Грозного російськими військами.
17 грудня 1995 р.	Вибори до Державної Думи.
3 квітня 1996 р.	Підписання Угоди про створення Співдружності Росії та Білорусії.
4 липня 1996 р.	Обрання Б. Єльцина президентом Російської Федерації на другий термін.
Серпень – вересень 1996 р.	Переговори і підписання угоди про мирне врегулювання ситуації у Чечні.
2 квітня 1997 р.	Договір про Союз Росії та Білорусії.
27 травня 1997 р.	Підписання базового документу про взаємини, співробітництво і безпеку між Росією та НАТО.
31 травня 1997 р.	Президент Росії Б. Єльцин та президент України Л. Кучма підписали “Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією”.
Лютий – грудень 1998 р.	Економічна криза в Росії (дефолт 17 серпня). Почергова зміна прем’єр-міністрів В. Чорномірдіна, С. Кириєнка, Є. Примакова.
7 серпня 1999 р.	Чеченські військові загони очолювані Ш. Басаєвим вторглися на територію Дагестану.
30 вересня 1999 – 15 квітня 2009 р.	Друга чеченська війна.
31 грудня 1999 р.	Президент Росії Борис Єльцин подав у відставку за станом здоров’я.
7 травня 2000 р.	Президентом Російської Федерації обрано Володимира Путіна.
12 серпня 2000 р.	Загибель російського підводного атомного човна К-141 “Курськ”.
2000 – 2005 рр.	Боротьба за усунення великого капіталу (олігархів) з російської політики (справи Березовського, Гусинського, Ходорковського та ін.). Вихід Росії з економічної кризи, виплата зовнішніх і внутрішніх боргів. Проведення пенсійної, земельної, банківської реформ, монетизація пільг.
23 – 26 жовтня 2003 р.	Захоплення чеченськими терористами заручників-глядачів мюзиклу “Норд-Ост” у театральному центрі на Дубровці у Москві.
14 березня 2004 р.	В. Путіна обрано президентом Росії на другий термін.
Вересень 2004 р.	Внесення змін у виборче законодавство. Запровадження пропорційної виборчої системи у виборах до Державної Думи. Ліквідація виборності губернаторів у регіонах Росії.

- 5 вересня 2005 р. Оголошення В. Путіним 4 загальдержавних проектів спрямованих на покращення соціальної ситуації у російському суспільстві – “Здоров’я”, “Освіта”, “Житло”, “Розвиток АПК (агропромислового комплексу).”
- 2 березня 2008 р. Президентом Російської Федерації обрано Дмитра Медведєва. Російський уряд очолив В. Путін
- Червень 2008 р.– грудень 2009 р. Світова економічна криза (рецесія). Падіння світових цін на нафту та природний газ. Погіршення економічної ситуації в Російській Федерації і повільний вихід з рецесії.
- 7 – 14 серпня 2008 р. Військовий конфлікт між Російською Федерацією та Грузією. Введення російських військ до Абхазії та Південної Осетії.
- 31 грудня 2008 р. Вступили в дію зміни до Конституції Російської Федерації про збільшення термінів президентських та парламентських повноважень.
- 28 листопада 2009 р. Президенти Росії (Д. Медведєв), Білорусії (О. Лукашенко) та Казахстану (Н. Назарбаєв) підписали в Мінську договір про створення в межах їхніх держав єдиного митного простору в рамках Митного союзу.
- 8 квітня 2010 р. Підписання президентом Російської Федерації Д. Медведєвим та Президентом США Б. Обамою у Празі “Договору про скорочення стратегічних наступальних озброєнь”.
- 21 квітня 2010 р. Підписання між президентом Росії Д. Медведєвим та президентом України В. Януковичем т. зв. “Харківських домовленостей” – низки договорів по врегулюванню російсько-українських взаємин. Серед них чи не найважливіше місце зайняла угода про продовження терміну перебування російського Чорноморського флоту у Севастополі до 2037 р.

РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

Загальні праці та підручники

- История Отечества. С древнейших времен до наших дней. Энциклопедический словарь / Составители Б. Ю. Иванов, В. М. Карев, Е. И. Куксина, А. С. Орешников, О. В. Сухарева. – М., 1999.
- История России XVIII – XIX веков / Под ред. Л. В. Милова. – М., 2006.
- История России XX – начала XXI веков / Под ред. Л. В. Милова. – М., 2006.
- История России с древнейших времен до конца XVII века / Под ред. Л. В. Милова. – М., 2006.
- История России с древнейших времен до 1861 года: Учеб. для вузов / Н. И. Павленко, И. Л. Андреев, В. А. Федоров; Под ред. Н. И. Павленко. – М., 2004.
- Карамзин Н. М. История государства Российского. – Кн. 1-3 (Т. 1-12). – М., 1988 – 1989.
- Каппелер А. Росія як поліетнічна імперія: Виникнення. Історія. Розпад. – Львів, 2005.
- Кириллов В. В. История России: учебное пособие. – М., 2007.
- Ключевский В. О. Сочинения. Т. 1-9. – М., 1987 – 1990.
- Костомаров Н. И. Русская история в жизнеописаниях ее главнейших деятелей. – Т. 1-4. – М., 1998.
- Мунчаев Ш. М., Устинов В. М. История России. – М., 2005.
- Нариси історії Росії: Пер. з рос. / Б. В. Ананьїн, І. Л. Андреев, Є. В. Анісімов; За заг. ред. О. О. Чубар'яна. – К.: Ніка-Центр, 2007.
- Орлов А. С., Георгиев В. А., Георгиевна Н. Г., Сивохина Т. А. История России. Учебник. – М., 2006.
- Россия – путь сквозь века. – Т. 1-24. – М.: ОЛМА Медиа Групп, 2010.
- Соловьев С. М. Сочинения. – Кн. 1 – 22. – М., 1988-98.
- Платонов С. Ф. Лекции по русской истории. – Ч. 1-2. – М., 1994.
- Полещук Т. Історія Росії XIX – початку XX ст. – Львів: ПАІС, 2008.
- Поцелуев В. А. История России XX столетия: (Основные проблемы): Учеб. пособие для студентов вузов. — М., 1997.
- Милюков П. Н. Очерки по истории русской культуры. Т. 1-3. – М., 1993 – 1995.
- Татищев В. Н. История Российская. – Т. 1-7. – М.-Л., 1962 – 1968.

Література до давньої і ранньосередньовічної історії Росії

- Алексеев В. П. Происхождение народов Восточной Европы. – М., 1969.
- Алексеев Л. В. Смоленская земля в IX – XIII вв. – М., 1986.
- Алексеев Ю. Г. Государь всея Руси. – Новосибирск, 1991.
- Античные государства Северного Причерноморья. – М., 1984.
- Вернадский Г. В. Древняя Русь. – М., 1996.
- Веселовский С. Б. Феодалное землевладение в Северо-Восточной Руси. – Т. 1. – М.-Л., 1947.
- Горский А. А. “Слово о полку Игореве” и “Задонщина”. – М., 1992.

- Горский А. А. Древнерусская дружина. – М., 1989.
- Греков Б. Д. Киевская Русь. – М., 1953.
- Гумилев Л. Н. Древние тюрки. – М., 1967.
- Дмитриева Р. П. Сказание о князьях Владимирских. – М., 1955.
- Древнерусские княжества X – XIII вв. – М., 1975.
- Древняя Русь. Быт и культура. – М., 1997.
- Дубов И. В. Северо-Восточная Русь в эпоху раннего средневековья, Л., 1982.
- Зимин А. А. Витязь на распутье. Феодалная война в России XV в. – М., 1991.
- Зимин А. А. Россия на рубеже XV – XVI столетии. – М., 1982.
- Зимин А. А. Слово о полку Игореве. – СПб.: “Дмитрий Буланин”, 2006. – 516 с.
- Зимин А. А. Холопы на Руси с древнейших времен до конца XV в. – М., 1973.
- История государства Российского. Хрестоматия. Свидетельства. Источники. Мнения. X – XIV вв. – Кн. 1 – 2. – М., 1996 – 1999.
- Каргалов В. В., Сахаров А. Н. Полководцы Древней Руси. – М., 1986.
- Каштанов С. М. Социально-политическая история России конца XV – первой половины XVI в. – М., 1967.
- Кобрин В. Б. Власть и собственность в средневековой России (XV – XVI вв.). – М., 1985.
- Куликово поле. Сборник документов и материалов к 600-летию Куликовской битвы. – Тула, 1982.
- Лимонов Ю. А. Владимиро-Суздальская Русь. Очерки социально-политической истории. – Л., 1987.
- Лихачев Д. С. Русские летописи и их культурно-историческое значение. – М.-Л., 1947.
- Лихачев Д. С. Человек в литературе Древней Руси. – М., 1970.
- Ляпушкин И. И. Славяне Восточной Европы накануне образования Древнерусского государства (VIII – 1-я половина IX в.). – М.-Л., 1968.
- Мезолит СССР. – М., 1989.
- Насонов А. Н. “Русская земля” и образование территории Древнерусского государства. – М.-Л., 1951.
- Очерки русской культуры XIII – XV вв. – Ч. 1 – 2. – М., 1969 – 1970.
- Палеолит СССР. – М., 1984.
- Петрухин В. Я., Раевский Д. С. Очерки истории народов России в древности и раннем средневековье. – М., 1998.
- Плетнева С. А. Кочевники средневековья. Поиски исторических закономерностей. – М., 1982.
- Романов Б. А. Люди и нравы древней Руси. Историко-бытовые очерки. XI – XIII вв. – М., 1977.
- Рыбаков Б. А. Древняя Русь. Сказания. Былины. Летописи. – М., 1963.
- Рыбаков Б. А. Из истории культуры Древней Руси. – М., 1984.
- Рыбаков Б. А. Язычество древних славян. – Т. 1-2. – М., 1981-1987.
- Сахаров А. М. Образование и развитие Российского государства в XIV – XVII вв. – М., 1969.

- Сахаров А. Н. Дипломатия Святослава. – М., 1982.
- Седов В. В. Очерки по археологии славян. – М., 1994.
- Славяне и их соседи в конце I тысячелетия до н.э. – первой половины I тысячелетия н.э. – М., 1993.
- Тихомиров М. Н. Древняя Русь. – М., 1972.
- Тихомиров М. Н. Исследование о Русской правде. – М.-Л., 1941.
- Тихомиров М. Н. Русская культура X – XVIII вв. – М., 1968.
- Толочко П. П. Древняя Русь. Очерки социально-политической истории. – К., 1987.
- Третьяков П. И. Финно-угры, балты и славяне на Днепре и Волге. – М.-Л., 1961.
- Федака С. А. Політична Історія України-Руси доби трансформації імперії Рюриковичів (XII ст.). – Ужгород, 2000.
- Фроянов И. Я. Киевская Русь. Очерки социально-политической истории. – Л., 1980.
- Черепнин Л. В. Образование Русского централизованного государства в XIV – XV вв. – М., 1960.
- Шахматов А. А. Обзорение русских летописных сводов XIV – XVI вв. – М.-Л., 1938.
- Энеолит СССР. – М., 1982.
- Янин В. Л. Я послал тебе бересту. – М., 1998.

Література до історії Росії на початку Нового часу

- Абрамович Г. В. Князья Шуйские и российский трон. – Л., 1991.
- Абрамович Г. В. Поместная система и поместное хозяйство в России в последней четверти XV и в XVI в. – Л., 1975.
- Алфорова Г. В. Русские города XVI – XVII вв. – М., 1989.
- Анисимов Е. В. Время Петровских реформ. – Л., 1989.
- Анисимов Е. В. Государственные преобразования и самодержавие Петра Великого в первой четверти XVIII в. – СПб, 1997.
- Белов М. И. Подвиг Семена Дежнева. – М., 1973.
- Буганов В. И. Московские восстания конца XVII в. – М., 1969.
- Буганов В. И., Крестьянские войны в России XVII – XVIII в. – М., 1976.
- Веселовский С. Б. Исследования по истории опричнины. – М., 1963.
- Водарский Я. Е. Дворянское землевладение в России в XVII – 1-й половине XIX в. – М., 1988.
- Дворянство России и его крепостные крестьяне XVII – первая половина XVIII в. – М., 1989.
- Демидова Н. Ф., Морозова Л. Е., Преображенский А. А. Первые Романовы на российском престоле. – М., 1996.
- Демин А. С. Русская литература второй половины XVII – начала XVIII в. – М., 1977.
- Замалеев А. Ф. Философская мысль в средневековой Руси. – Л., 1987.
- Заозерский А. И. Царская вотчина XVII в. – М., 1937.
- Зимин А. А., Хорошкевич А. Л. Россия времени Ивана Грозного. – М., 1982.

- Зимин А. А. В канун грозных потрясений. Предпосылки первой Крестьянской войны в России. – М., 1986.
- Зимин А. А. Опричнина Ивана Грозного. – М., 1964.
- Зимин А. А. Реформы Ивана Грозного. – М., 1960.
- Зимин А. А. Россия на пороге Нового Времени. (Очерки политической истории России 1-й трети XVI в.). – М., 1972.
- Кобрин В. Б. Иван Грозный. – М., 1989.
- Королюк В. Д. Ливонская война. – М., 1954.
- Лебедев В. И. Булавинское восстание (1707 – 1708). – М., 1967.
- Лебедев В. И. Крестьянская война под руководством Степана Разина. – М., 1964.
- Молчанов Н. Н. Дипломатия Петра Великого. – М., 1991.
- Очерки русской культуры XVI в. – Ч. 1 – 2. – М., 1977.
- Очерки русской культуры XVII в. – Ч. 1 – 2. – М., 1979.
- Павленко Н. И. Петр Великий. – М., 1998.
- Павленко Н. И. Птенцы гнезда Петрова. – М., 1988.
- Платонов С. Ф. Очерки по истории Смуты в Московском государстве в XVI – XVII вв. – М., 1995.
- Пронштейн А. П. Мининков Н. А. Крестьянские войны в России XVII – XVIII вв. и донское казачество. – Ростов-на-Дону, 1983.
- Синицына Н. В. Москва – третий Рим. – М., 1998.
- Скрынников Р. Г. Борис Годунов. – М., 1983.
- Скрынников Р. Г. Иван Грозный. – М., 1975.
- Скрынников Р. Г. Лихолетье. Москва в XVI – XVII вв. – М., 1988.
- Скрынников Р. Г. Начало опричнины. – Л., 1966.
- Скрынников Р. Г. Самозванцы в России в начале XVII века. Григорий Отрепьев. – Новосибирск, 1990.
- Смирнов И. И. Восстание Болотникова 1606 – 1607. – М., 1951.
- Тихонов Ю. А. Помещичьи крестьяне в России. Феодальная рента в XVII – начале XVIII в. – М., 1974.
- Юрганов А. Л. Категории русской средневековой культуры. – М., 1988.

Література до історії Російської імперії

- 1917 год в судьбах России и мира. Февральская революция: от новых источников к новому осмыслению. – М., 1997.
- Аврех А. Я. П. А. Столыпин и судьбы реформ в России. – М., 1991.
- Андрущенко А. И. Крестьянская война 1773 – 1775 гг. на Яике, в Приуралье, на Урале и в Сибири. – М., 1969.
- Анисимов Е. В. Анна Ивановна // Вопросы истории. – 1993. – № 4. – С. 19-34.
- Анисимов Е. В. Женщины на российском престоле. – СПб, 1997.
- Анисимов Е. В. Россия без Петра. – СПб, 1994.
- Безвременье и временщики: Воспоминания об “эпохе дворцовых переворотов” (1720-е -1760-е годы). Составитель Е. Анисимов. – Л., 1991.
- Бестужев И. В. Крымская война 1853 – 1856 гг. – М., 1956.
- Боханов А. В. Император Александр III. – М., 1998.

- Боханов А. В. Император Николай II. – М., 1998.
- Боханов А. Николай II. – М., 1997.
- Буранов В. И. Екатерина I (Исторический портрет) // Вопросы истории. – 1994. – № 11. – С. 39-50.
- Вержховский Д. В., Ляхов В. Ф. Первая мировая война 1914 – 1918 гг. – М., 1964.
- Восстание декабристов. Материалы и документы. – Т. 1-18. – М.-Л., 1925 – 1986.
- Гуляев Ю. Н., Соглаев В. И. Фельдмаршал Кутузов. – М., 1995.
- Дмитриев С. С. Очерки истории русской культуры начала XX века. – М., 1985.
- Зайончковский П. А. Отмена крепостного права в России. – М., 1968.
- Зайцева Л. И. Аграрная реформа П. А. Столыпина в документах и публикациях конца XIX – начала XX века. – М., 1995.
- Записки императрицы Екатерины II. – М., 1990.
- Захарова Л. Г. Александр II и место России в мире // Новая и новейшая история. – 2005. – № 2. – С. 164-194; № 4. – С. 129-162.
- Исабель де Мадариага. Россия в эпоху Екатерины Великой. – М.: Новое литературное обозрение, 2002.
- История русско-японской войны 1904 – 1905 гг. – М., 1986.
- Каменский А. Б. “Под сению Екатерины...”. Вторая половина XVIII века. – Л., 1992.
- Каменский А. Б. Екатерина II // Вопросы истории. – 1889. – № 3. – С. 62-88.
- Каменский А. Б. Жизнь и судьба императрицы Екатерины Великой. – М., 1997.
- Киняпина Н. С. Внешняя политика России 2-й половины XIX в. – М., 1974.
- Краснобаев Б. И. Очерки по истории русской культуры XVIII в. – М., 1972.
- Крестьянская война в России в 1773-1775 гг. Восстание Е. И. Пугачева. – Т. 1-3. – Л., 1961 – 1970.
- Крестьянская реформа в России 1861 г. Сборник законодательных актов. – М., 1954.
- Крестьянское движение в России в XIX – начале XX вв. Сборник документов. – Т. 1 – 10. – М., 1959 – 1968.
- Линков Я. И. Революционная борьба А. И. Герцена и Н. П. Огарева и тайное общество “Земля и воля” 1860-х гг. – М., 1964.
- Литвак Б. Г. Русская деревня в реформе 1861 г. – М., 1972.
- Лященко Л. М. Царь – освободитель. Жизнь и деяния Александра II. – М., 1994.
- Нечкина М. В. День 14 декабря 1825 года. – М., 1985.
- Ольденбург С. С. Царствование императора Николая II. – Т. 1-2. – М., 1992.
- Омельченко О. А. “Законная монархия” Екатерины II. Просвещенный абсолютизм в России. – М., 1993.
- Павленко Н. И. Страсти у трона. – М., 1996.
- Рахматулин М. А. Император Николай I глазами современников // Отечественная история. – 2004. – № 6. – С. 74-98.

- Русская мысль в век Просвещения. – М., 1991.
- Сахаров А. Н. Александр I. – М., 1998.
- Соловьева А. М. Промышленная революция в России в XIX в. – М., 1990.
- Сорокин Ю. А. Павел I // Вопросы истории. – 1989. – № 11. – С. 46-69.
- Тарле Е. В. 1812 год. – М., 1959.
- Толмачев Е. П. Александр II и его время. – Кн. 1-2. – М., 1998.
- Томсинов В. А. Временщик (А. А. Аракчеев). – М., 1996.
- Троицкий Н. А. 1812. Великий год России. – М., 1988.
- Фадеев А. В. Россия и Кавказ в первой трети XIX в. – М., 1960.
- Федоров В. А. “Своей судьбой гордимся мы...”. Следствие и суд над декабристами. – М., 1988.
- Федоров В. А. Александр I (1777 – 1825 гг.) // Вопросы истории. – 1990. – № 1. – С. 50-72.
- Халфин Н. А. Присоединение Средней Азии к России (60-90-е гг. XIX в.). – М., 1965.
- Худушина И. Ф. Царь. Бог. Россия. Самосознание русского дворянства. (Конец XVIII – первая треть XIX в.). – М., 1995.
- Цимбаев Н. И. Славянофильство. Из истории русской общественной мысли XIX века. – М., 1986.
- Яковлев А. Александр II и великие реформы в России // Перспективы. – 1991. – № 11. – С. 91-101.

Література до історії Радянської Росії та СРСР

- 1917 год в судьбах России и мира. От новых источников к новому осмыслению. Сборник. – М., 1998.
- 1941 год – уроки и выводы. – М., 1992.
- Медведев Р. Личность и эпоха: Политический портрет Л. И. Брежнева. – Кн. 1-2. – М., 1991.
- Август-91. – М., 1991.
- Авторханов А. Загадка смерти Сталина. – М., 1992.
- Алексеева Л. М. История инакомыслия в СССР. – М., 1993.
- Арбатов Г. А. Затянувшееся выздоровление (1953 – 1985). – М., 1991.
- Архив русской революции, издаваемый И. В. Гессеном. – Т. 1-22. – Берлин, 1922 – 1937 (репринт – Т. 1-11, М., 1991 – 1993).
- Бабин А. И. Канун и начало Великой Отечественной войны. – М., 1991.
- Бабиченко Д. Л. Писатели и цензоры. Советская литература 1940-х гг. Под политическим контролем ЦК. – М., 1994.
- Байбаков С. А. История образования СССР: итоги и перспективы изучения. – М., 1997.
- Безансон А. Советское настоящее и русское прошлое. – М., 1998.
- Безбородов А. Б., Мейер М. М., Пивовар Е. И. Материалы по истории диссидентского и правозащитного движения в СССР 50-80-х гг. – М., 1994.
- Боффа Дж. История Советского Союза. – Т. 1-2. – М., 1990.
- Боффа Дж. От СССР к России. История неоконченного кризиса, 1964 – 1994. – М., 1996.

- Брежнев Л. И. Материалы к биографии. – М., 1991.
- Булгаков В. П. Красная смута. Природа и последствия революционного насилия. – М., 1997.
- Верт Н. История Советского Союза 1900 – 1991. – М., 1997.
- Виноградов С. В. НЭП: опыт создания многоукладной экономики. – М., 1996.
- Власов А. В. Социально-демографические характеристики советской послевоенной деревни. – М., 1991.
- Власть и оппозиция. Российский политический процесс XX столетия. – М., 1995.
- Власть и реформы. От самодержавия к советской России. – СПб, 1996.
- Война в Афганистане. – М., 1991.
- Волкогонов Д. А. Ленин. Политический портрет. – Кн. 1-2. – М., 1997.
- Волкогонов Д. А. Сталин. Политический портрет. – Т. 1-2. – М., 1991.
- Всесоюзная перепись населения 1937 г. Краткие итоги. – М., 1991.
- ВЧК – ГПУ. Документы и материалы. – М., 1995.
- Вылцан М. А., Данилов В. П., Кабанов В. В., Мотков Ю. А.
- Геллер М. Седьмой секретарь. Блеск и нищета Михаила Горбачева. – Лондон, 1991.
- Геллер М., Некрич А. Утопия у власти. История Советского Союза с 1917 года до наших дней. – Т. 1-2. – М., 1995.
- Гиммельсон Е. Г. “Военный коммунизм”: политика, практика, идеология. – М., 1973.
- Гиренко Ю. С. Сталин и Тито. – М., 1991.
- Голубинский Е. Е. История русской церкви. – Т. 1-2. – М., 1997.
- Гражданская война в России. Перекресток мнений. – М., 1996.
- Гриф секретности снят: потери Вооруженных Сил СССР в войнах, боевых действиях и военных конфликтах. – М., 1993.
- Громов Е. Сталин. Власть и искусство. – М., 1998.
- ГУЛАГ: его строители, обитатели и герои (Россия по дорогам фанатизма и мученичества). – М.-СПб, 1998.
- Деникин А. И. Очерки русской смуты. – Т. 1-2. – М., 1991.
- Денисова Л. Н. Невосполнимые потери. Кризис культуры села в 60-80-е годы. – М., 1995.
- Документы свидетельствуют. Из истории деревни накануне и в ходе коллективизации. 1927 – 1932. – М., 1989.
- Дьяков Ю. Л., Бушуева Т. С. Фашистский меч ковался в СССР. – М., 1992.
- Жуков Г. К. Воспоминания и размышления. – Т. 1-3. – М., 1991.
- Забастовки в СССР (послесталинский период). СССР: внутренние противоречия. – М., 1985.
- Ивницкий И. А. Коллективизация и раскулачивание (начало 30-х годов). – М., 1996.
- Индустриализация Советского Союза. Новые документы. Новые факты. Новые подходы. – Ч. 1. – М., 1997.
- История Великой Отечественной войны Советского Союза: 1941 – 1945. – Т. 1-6. – М., 1960 – 1965.

- История международных отношений и внешней политики СССР. 1917 – 1987. – Т. 1-3. – М., 1987.
- Какурин Н. Е. Как сражалась революция. – Т. 1-2. – М., 1990.
- Карр Э. История советской России. – Кн. 1. – М., 1990.
- Конквест Р. Большой террор. – Т. 1-2. – Рига, 1991.
- Красовицкая Т. Ю. Модернизация России. Национально-культурная политика 20-х гг. – М., 1998.
- Крестьянские восстания в Тамбовской губернии в 1919 – 1921 гг. Антоновщина. Документы и материалы. – Тамбов, 1994.
- Кречмар Д. Политика и культура при Брежневе, Андропове и Черненко. 1970 – 1985. – М., 1997.
- Литвин А. Л. Красный и белый террор в России, 1918 – 1922 гг. – Казань, 1995.
- Лукин Ю. Ф. Сопротивление тоталитаризму. Активность и протест в истории советского общества. (Обзор литературы.). – М., 1993.
- Марчук Н. И. “Необъявленная” война в Афганистане: официальная версия и уроки правды. – М., 1993.
- Медведев Р. Н. С. Хрущев. Политическая биография. – М., 1990.
- Новиков М. Н. Исторический опыт НЭПа: идеи и реальность. – М., 1997.
- Новочеркасск. 1-3 июня 1962 г. Забастовка и расстрел (на основе свидетельств очевидцев...). – М., 1997.
- НЭП: взгляд со стороны. – М., 1991.
- Осколков Е. Н. Голод 1932 – 1933. Хлебозаготовки и голод в Северо-Кавказском крае. – Ростов-на-Дону, 1991.
- Осокина Е. А. За фасадом “сталинского изобилия”. Распределение и рынок в снабжении населения в годы индустриализации. 1927 – 1941. – М., 1998.
- Павлюченков С. А. Военный коммунизм в России. Власть и массы. – М., 1997.
- Пайпс Р. Россия при большевиках. – М., 1997.
- Пайпс Р. Русская революция. – Ч. 1-2. – М., 1994.
- Политическая история. Россия – СССР – Российская Федерация. – Т. 1-2. – М., 1996.
- Полпреды сообщают: Сборник документов об отношениях СССР с Латвией, Литвой и Эстонией. Август 1939 – август 1940. – М., 1990.
- Поляк Г. Б. Послевоенное восстановление народного хозяйства. – М., 1986.
- Попов В. П. Российская деревня после войны (июнь 1945 – март 1953). Сборник документов. – М., 1993.
- Путч. Хроника тревожных дней. – М., 1991.
- Раев М. Россия за рубежом. История культуры русской эмиграции. 1919 – 1939. – М., 1994.
- Реабилитация народов и граждан. 1954 – 1994. Документы. – М., 1995.
- Розанов Г. Л. Сталин – Гитлер. – М., 1991.
- Россия XIX – XX вв. Взгляд зарубежных историков. – М., 1996.
- Россия в XX веке. Судьбы исторической науки. – М., 1996.
- Самсонов А. М. Вторая мировая война: 1939 – 1945. – М., 1990.

- Семиряга М. И. Тайны сталинской дипломатии. 1939 – 1941. – М., 1992.
 Скрытая правда войны: 1941 год. Неизвестные документы. – М., 1992.
 Совершенно секретно! Только для командования. Стратегия фашистской Германии в войне против СССР. Документы и материалы. – М., 1967.
 Советская деревня глазами ВЧК – ОГПУ – НКВД. – 1918 – 1939. Документы и материалы. – Т. 1. 1918-1922. – М., 1998.
 Солженицын А. И. Архипелаг ГУЛАГ: 1918 – 1956. – Т. 1-3. – М., 1989.
 Так это было. Национальные репрессии в СССР. 1919 – 1952. – Т. 1. – М., 1993.
 Такер Р. Сталин у власти: 1928 – 1941. История и личность. – М., 1997.
 Троцкий Л. Д. История русской революции. – Т. 1-3. – М., 1997.
 У истоков “социалистического содружества”: СССР и восточноевропейские страны с 1944 – 1949 гг. – М., 1995.
 Фатуева Н. В. Противостояние: кризис власти – трагедия народа. Из истории крестьянских волнений и восстаний в Тамбовской губернии в 1918 – 1921 гг. – Рязань, 1996.
 Хлевнюк О. В. 1937-й: Сталин, НКВД и советское общество. – М., 1992.

Література до історії Російської Федерації у 1991 – 2010 рр.

- Буденновск: семь дней ада. – М., 1995.
 Геллер М., Россия на распутье. 1990 – 1995. Глазами историка. – М., 1996.
 Зевелев А., Павлов Ю. Расколота власть. 14 дней и ночей гражданской войны в Москве осенью 1993 года. – М., 1995.
 Криминальный режим. Чечня 1991 – 1995 гг. Факты, документы, свидетельства. – М., 1995.
 Москва. Осень-93. Хроника противостояния. – М., 1995.
 Разуваев В. В. Геополитика постсоветского пространства. – М., 1993.
 Реформирование России...: мифы и реальность (1989 – 1994). – М., 1994.
 Россия: партии, ассоциации, союзы, клубы. Сборник документов и материалов. – Кн. 1-10. – М., 1992 – 1993.
 Россия: профсоюзы и рабочие организации. Справочник. – М., 1993.
 Согрин В. Политическая история современной России. 1985 – 1995. – М., 1994.
 Тимофеев Л. Черный рынок как политическая система. – Вильнюс-Москва, 1993.
 Чеченский кризис: испытание на государственность. – М., 1995.
 Чешко С. В. Распад Советского Союза. Этнополитический анализ. – М., 1996.
 Экономические реформы в России: итоги последних лет. 1991 – 1996. – М., 1997.

Интернет ресурси

<http://www.istorya.ru/>

<http://www.magister.msk.ru/library/history/history1.htm>

<http://statehistory.ru>

<http://runivers.ru/>

